
De Vriendenband

Inhoudsopgave

pagina

67e jaargang nummer 3, 2018

Van de voorzitter	1
Van het secretariaat	2
Uitnodiging NK 2018	3
Bob Boverman	4
Jaarverslag 2016/2017	6
Advertentie Global Sports Communication	11
Jaarrekening 2016/2017 + Toelichting	12
Verslag van de kascommissie.....	14
Voetlichtflits: Eltjo Schutter.....	15
ER- / mis-KENNING	16
Advertentie EK Cross 2018	19
Ray van Asten opgenomen in Hall of Fame + advert. Herzog Medical.....	20
Zeer geslaagde reünie/Uitgaansdag	23
Gedicht over Elburg.....	25
Voor het voetlicht: Yvonne van Dorp.....	26
Activiteitenlijst Vrienden van de Atletiek 2018	32
Advertentie Jamin Sports.....	33
Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd	34
Advertenties Liefers Health Management + YALP.....	40
De ‘magische’ grens van 60 meter + advert. Praktijk Energiek	41
Onze jarigen	43
Bijzondere jarige: Hilly de Lange-Gankema.....	44

Kopij Vriendenband augustus 2018
Graag vóór 20 juli 2018
aan de redactie:
Piet Wijker
De Uitkijkklaan 12, 1974 XP IJmuiden
pietwijker@gmail.com
tel.: (0255) 513 700 / (06) 202 19 316

Van de voorzitter

Beste Vrienden,

Het blijft een raar gevoel, maar dat mag ik alleen mezelf aanrekenen. Het was nu eenmaal een keuze anderhalf jaar geleden om samen met Marianne op de fiets naar Santiago de Compostella te gaan. Daarmee mis ik wel de eerste fase van het zomerseizoen in de baanatletiek. De Amsterdam Battle U18, de Ter Specke Bokaal in Lisse, de Gouden Spike in Leiden en natuurlijk de FBK Games nieuwe stijl in Hengelo. Deze evenementen zijn immers de opmaat voor een mooi atletiekseizoen.

Tot nu toe heeft zich al een behoorlijk aantal atleten gekwalificeerd voor de EK Atletiek in Berlijn. En als de voortekenen niet bedriegen wordt dit –in navolging van Amsterdam 2016– weer een mooi atletiektoernooi met ook voor Nederland medaillekansen. Dit jaar in een multi-sport formule met een aantal EK's in dezelfde periode. In Glasgow de EK's voor Roeien, Wielrennen, Golf, Turnen, Triathlon en Zwemmen. En de EK Atletiek dus tegelijkertijd in Berlijn. Met dit initiatief van de European Broadcasting Union (EBU) zijn onze Deutsche Freunden in Berlijn nog niet echt blij, want het betekent immers toch meer afstemming en gedeeld –zo niet verdeeld– leiderschap. De tijd zal leren of er een follow-up komt. Voor onze topatleten maakt het waarschijnlijk niet zoveel uit. Berlijn is dit jaar immers 'the place to be' en gelukkig is mascotte en boegbeeld Berlino hier weer terug. En natuurlijk zijn er nog de EK U18 in Győr (HON), de WK U20 in Tampere (FIN) en eind dit jaar uiteraard de EK Cross in Tilburg als ultieme uitdaging ook voor jonge atleten. De Vrienden van de Atletiek leven met de atleten mee en wensen hen alvast van harte succes in Berlijn, Győr, Tampere, Tilburg of waar ook op de atletiekvelden elders. Daar waar mogelijk zullen we er als oranje supporter weer graag bij zijn.

Teleurstelling uiteraard dat de EK Indoor Atletiek 2021 aan 'Apeldoorn' voorbij is gegaan. Een sterk en overtuigend bid en een professionele presentatie mochten niet baten. Je zult nooit helemaal weten wat nu de doorslag heeft gegeven om voor Torun (POL) te kiezen. De *gunfactor* speelt hier vaak een belangrijke rol.

Ik sluit af met een positieve constatering, De reünie van de Vrienden in Elburg verliep onder een stralend zonnetje 'gesmeerd'. De aanwezigheid van het nog steeds hechte team van de 4x100m vrouwen tijdens de Olympische Spelen 1968 in Mexico zorgde hier niet zelden voor de vrolijke noot. Dit initiatief nodigt uit tot een vervolg. En na drie jaar 'Maarn' zien we ook hen weer graag terug tijdens onze 'after-party' in het najaar, deze keer op één van de mooiere atletiekaccommodaties in het land.
Fijne zomer allemaal.

Rien van Haperen, voorzitter

Van het secretariaat

Adres secretariaat:

Jaap van Amsterdam, Irenestraat 74, 2161 PZ Lisse,
Tel.: 0252 418414 of 06 29288128,
E-mail: secretaris@vriendenvandeknau.nl.
Website: <http://www.vriendenvandeknau.nl>.

In de komende weken zijn we als bestuur hard aan het werk om de zaken betreffende de nieuwe AVG Privacyregels voor de Vrienden goed te regelen. Natuurlijk gaan we altijd heel secuur om met de gegevens van de leden. Mocht iemand toch bezwaar hebben dat zijn gegevens via de Nieuwsbrief aan de leden gecommuniceerd worden of anderszins, laat dit dan even weten via ons mailadres. Wij zullen je mailadres dan uit ons bestand halen.

Daarnaast gaan wij ervan uit dat foto's op de website gewoon gepubliceerd kunnen worden als ook gegevens via De Vriendenband. Mocht je op welke wijze dan ook hiertegen bezwaar maken, laat dit dan ook aan ons weten.

Nieuwe leden

- Ronald van Weele, Croesestraat 48, 3522 AG Utrecht
  - Jan Jansma, Stroomweg 14, 4382 WX Vlissingen
  - Henk Nass, Babberichseweg 30a, 6905 JV Zevenaar
- Allen zijn via de tickets van de supportersreizen lid geworden.

Nieuwe donateurs

- Melanie Bonhof, Jupiterlaan 39, 7314 KS Apeldoorn
  - Bea Nugter, Ameland 19, 8302 LL Emmeloord
  - Rene van Haalen, Haterseweg 570, 6535 ZV Nijmegen
  - Jankees Cappon, Cuneraweg 367, 3911 RL Rhenen
  - Justus Hartkamp, Jacob van Wassenaar Obdamstraat 34 HS, Amsterdam
- Allen zijn via de tickets van de supportersreizen donateur geworden.

Overlijden

- Op 7 mei is Bob Boverman overleden op 73-jarige leeftijd. Bob was een begenadigd en fanatiek coach. Bob heeft als bondscoach, trainingscoördinator en bondscoördinator voor de loopsport in Nederland en de Atletiekunie in het bijzonder veel betekend. Hij heeft veel atleten naar internationale toernooien begeleid en schreef veel loopprogramma's. Zie verder pag. 4 en 5.

Opzegging lidmaatschap

- Ruth Neslo

Wijzigingen

- Wim Zonneveld is per heden verhuisd van Havikstraat 13 te Utrecht naar Kaatstraat 167, 3513 BV Utrecht;
- Het e-mailadres van Truus Hennipman is gewijzigd. Het is geworden: g.l.hennipman@gmail.com

Ledeninformatie (blijde gebeurtenissen, ziekte e.d.)

- In de afgelopen periode is Annemarie de Boer geopereerd aan een hernia.
- De afgelopen periode is Esther Goedhart-Schot voor onderzoek in het ziekenhuis geweest en zij zal waarschijnlijk geopereerd moeten worden.
Beiden wensen wij veel sterkte toe.

Opmerking: graag bij een adreswijziging of wijziging van e-mail er rekening mee houden dat je de wijziging niet alleen stuurt naar de Atletiekunie, of naar het secretariaat van een vereniging die rechtstreeks is gekoppeld aan de database van de Atletiekunie, maar ook naar het secretariaat van de Vrienden. Wij krijgen wijzigingen namelijk niet automatisch door van de Atletiekunie.

Atletiekunie | ASICS NK ATLETIEK

UITNODIGING

Beste Vrienden van de Atletiek,

Op donderdag 21 juni tot en met zondag 24 juni vinden de Nederlandse Kampioenschappen Atletiek plaats in Utrecht. Met dit jaar wederom een spectaculair city event! Het polsstokhoogspringen vindt donderdag 21 juni om 16.00 uur plaats op het Domplein in hartje Utrecht (gratis toegang). Atletiekbaan Maarschalkerweerd is van vrijdag 22 tot en met zondag 24 juni het decor van de overige disciplines.

Graag biedt de Atletiekunie jou, en één introducee, gratis toegang op zondag 24 juni.

Je aanwezigheid bij deze kampioenschappen op zondag 24 juni kun je per mail doorgeven aan Chris van der Meulen, chrisvdm@ziggo.nl of telefonisch via 040 - 253 89 52. Enkele dagen voorafgaand worden de toegangsbewijzen (polsbandjes) thuisgestuurd.

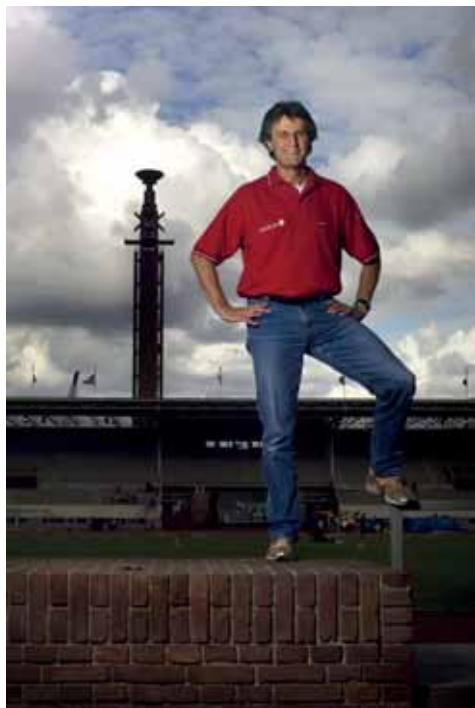
Meer informatie over deze kampioenschappen vind je op www.nkatletiek.nl.

Bob Boverman

De eerste stappen die ik zette met Bob Boverman als trainer was een Sloterplasje. Het was een woensdagavond in januari 1975. De sintelbaan waarop we wat rondjes warmliepen leek enorm groot. Het *was* een sintelbaan toen nog, de enige kunststofbanen in het land lagen toen op Papendal, in Den Haag en Sittard. Dat hoorde ik tenminste van stemmen die avond, stemmen die weemoedig klonken, alsof het een schande was dat AAC, de grootste en mooiste club van Nederland – woorden van de voorzitter die me verwelkomd had die

avond – nog geen kunststof had. Het maakte mij niets uit, ik wist niet beter. We gingen de Sloterplas rond. ‘Blijf maar bij hem daar’, zei Bob tegen me, nadat hij een blik had geworpen op mijn katoenen sweater, trainingsbroek waar de moddersporen van de voetbaltraining van de week ervoor nog opzaten, canvasgym schoentjes van de HEMA. Bob had kennelijk weinig vertrouwen.

Bob Boverman
(foto Bastiaan Heus)

Een half uur later stormde ik de baan op, alleen. Ik keek om me heen en liep naar Bob. Of ik verdwaald was, of het niet goed ging, waarom ik eerder terug was gekomen. Even later kwam Gerard Smit, toen de *rising star* van de midden- en langeafstandsgroep, terug, scheldend dat het veel te hard was gegaan die laatste twee kilometer. Bob zag een toekomstig kampioen en die kampioen was ik.

Die dag begon een relatie met deze man die duurde tot het einde van zijn leven. De woensdag voor zijn dood bezocht hij de theatervoorstelling in Huizen. Samen met Bram Bakker en Dolf Jansen (stand-

in voor Abdelkader Benali, het vaste sluitstuk van ons drieluik ‘Wat beweegt de hardloper’), hadden we anderhalf uur lang een volle zaal geëntertand. Na afloop kwam hij naar me toe, wankelend van de Parkinson, traag en broos, maar met nog steeds de vlam in zijn ogen en zijn stem vast en zeker. We kusten elkaar, zoals we dat gewoonlijk deden de laatste jaren, ervaren ouderen lang voorbij de 50, in stilte genietend van wat we samen gedaan hadden, de stofwolken van de arena’s van de jaren ’80 bekijkend. Wat liepen we hard toen. Wat liepen we ontzettend hard toen.

Ergens in april 1975 waren de onderlinge clubkampioenschappen. Solo liep ik net onder de negen minuten. Een paar dagen later wees Bob naar een man die op het middenveld zat te praten met een vrouw. ‘Die man daar, die heet Hans van Wissen, die schrijft voor de Volkskrant. Eens zal je met hem een interview doen.’ Bob wist hoe hij een jonge maar ambitieuze loper moest laten dromen.

Mij laten dromen deed hij ook door me boeken toe te stoppen. ‘Lees’, zei hij, terwijl hij boek na boek op mijn uitgestrekte armen legde. En ik las, over Arthur Lydiard, Percy Cerutti, Bill Bowerman, over Mihaly Igloi. ‘Dit is de wereld waar je in wilt stappen, beter dat je die wereld dan ook gaat kennen’. Ik las: over Peter Snell en zijn eerste *long jog*, 35 kilometer over de heuvels van Waiatarua, over de 20 keer 400 in 60’ met een minuut pauze en waarom dit voor Snell net datgene was wat hij nodig had, zo vlak voor de Spelen van Rome, en waarom dezelfde training, in paniek gekopieerd door een Amerikaan de nagel aan zijn doodskest was; over Zatopek en de discussie of hij nu 50 of 70 keer 400 moest gaan doen; over Ron Clarke, die zijn tempo’s deed in enkeldiep zand op een paardenbaan; over Herb Elliott en de moordende zandheuveltrainingen in de duinen van Portsea.

De wereld van atletiek kristalliseerde uit. Ik zag wat er nodig was om succesvol te zijn, hoe meedogenloos hard ik moest trainen. Ik luisterde en las en nam de verhalen mee naar bed waar ze omgetoverd werden tot dromen. Dromen, het voorportaal van succes. Laat mij een trainer zien die een atleet vertelt dat hij niet moet dromen en ik laat je een cynicus zien die de sport berooft van zijn onontbeerlijke romantiek en uiteindelijke *echtheid*.

Bob Boverman was een meesterlijke trainer, niet omdat hij mensen hard kon laten lopen, maar omdat hij dromen kon laten ontluiken. Omdat hij verhalen kon vertellen, zodat de luisteraars zelf verhalenvertellers werden die jonge atleten konden inspireren. Twee dingen zijn nodig om een atleet groot te maken: wetenschap en verhalen, de ratio en de inspiratie. Bob was bedreven in beide elementen, daar waar vandaag de dag verhalen vertellen haast een vergeten kwaliteit is, weggestopt in stoffige boeken, ontastbaar en niet in cijfers te berekenen.

Wanneer gaat de Atletiekunie nu eens eindelijk een cursus storytelling introduceren in haar trainersopleidingen? Ik neem de eerste les wel voor mijn rekening.

Hans Koeleman

Naschrift:

Op woensdag 16 mei was Bob Boverman voor het laatst op zijn lievelingsplek, de atletiekbaan van de AAC. Met de kist op het tartan vond de afscheidsplechtigheid plaats, met op de tribune honderden aanwezigen. Na afloop werd de kist nog eenmaal de atletiekbaan rondgereden, alvorens deze naar het crematorium werd gebracht.

Red.

**VERENIGING
VRIENDEN van de ATLETIEK**
Opgericht 26 mei 1951

**Jaarverslag van de vereniging Vrienden van de Atletiek over het
verenigingsjaar 2016/2017**

BESTUUR

In het 66ste verenigingsjaar, dat liep van 1 oktober 2016 t/m 31 december 2017, heeft het bestuur zes keer vergaderd. Er was in 2016 voor gekozen om het boekjaar gelijk te laten lopen met het kalenderjaar. Dat wil zeggen: voortaan van 1 januari t/m 31 december. De vergaderingen werden op verschillende locaties gehouden. Bij leden thuis, tijdens een wedstrijd of in een clubaccommodatie.

Naast de normale algemene verenigingszaken houdt het bestuur zich o.a. bezig met reünies/trefpunten, supportersreizen, golfdag, fietsweekend, ons verenigingsblad De Vriendenband, het Vrienden Jeugdfonds, onze website www.vriendenvandeknau.nl en ledenwerving.

Tijdens de ALV op 31 oktober 2015 in Maarn is voorzitter Els Stolk afgetreden. Omdat het bestuur geen nieuwe voorzitter kon vinden, heeft vicevoorzitter Melchert Kok de taak van waarnemend voorzitter toen op zich genomen.

Tijdens de ALV op 27 oktober 2017 in Maarn heeft het bestuur Rien van Haperen voorgedragen als voorzitter en Jaap van Amsterdam als secretaris. Beiden werden door de vergadering gekozen.

Melchert Kok werd bedankt voor zijn werk als waarnemend voorzitter, maar hij bleef lid van het bestuur. Kees de Kort werd bedankt als secretaris, wat hij tien jaar lang heeft gedaan. Hiervoor mocht hij de Vrienden-trofee in ontvangst nemen. Harry Peters nam afscheid als penningmeester. De functie bleef vacant en het bestuur ging op zoek naar een vervanger. Dit verenigingsjaar bestond het

Het nieuwe bestuur.
(foto's Ed Turk)

---

bestuur uit: Melchert Kok (waarnemend voorzitter tot 27 oktober 2017), Ed Turk (vicevoorzitter), Harry Peters (penningmeester tot 27 oktober), Kees de Kort (secretaris tot 27 oktober) en Wim van der Kroft (commissaris), Rien van Haperen (voorzitter vanaf 27 oktober 2017) en Jaap van Amsterdam (secretaris vanaf 27 oktober 2017).

LEDEN

Op 31 december 2017 was het ledenaantal 302. Dit betekent een afname van 19 leden t.o.v. een jaar geleden. Er kwamen 38 nieuwe leden bij. Twaalf leden zijn overleden. Daarnaast ondersteunen 32 donateurs onze vereniging, een afname van 7 die hebben opgezegd. Naar keuze ontvangen zij ook ons verenigingsblad De Vriendenband. De donateurs zijn in rechten gelijkgesteld aan de leden. Zij ontvangen dan ook alle correspondentie.

In het afgelopen verenigingsjaar, dat liep van 1 oktober 2016 t/m 31 december 2017, zijn overleden: Joop Weenink (3-10-2016), Greet Versterre-van Zelm (4-10-2016), Frans van Erp (29-11-2016), Carel van Venetiën (9-12-2016), Aad van Hardeveld (16-1-2017), Corrie Roovers-van den Bosch (19-1-2017), Jan van de Voort (2-2-2017), Jan Verschoor (25-4-2017), Bernard Krabbendam, Mathieu Kardurk (8-7-2017), Koos van de Bunt (8-9-2017) en Antoon Leewis (2-12-2017).

[Koos van de Bunt, trouw bezoeker van onze reünies, zoals hier in 2016.](#)

SECRETARIAAT

Buiten de mededelingen in De Vriendenband stuurt de secretaris enige keren per jaar bij actueel nieuws een mededeling per e-mail naar de leden. Niet alle leden/donateurs hebben een mailadres dan wel hebben dit kenbaar gemaakt. Het bestuur gaat een poging doen dit maximaal te krijgen. De secretaris zorgt ervoor dat ook de website up tot date is. Hierbij maakt hij gebruik van de input van de overige leden.

Daarnaast verzorgt de secretaris alle correspondenties.

Medio 2017 is er gekozen voor een aparte functionaris voor de ledenadministratie in de vorm van Hans de Vries. Mede door zijn kundige inzet werd hiermee het secretariaatswerk verlicht. Ook ging men over op 1 database (PC Leden) voor de ledenadministratie en de financiële afwikkeling van de lidmaatschapsgelden.

VRIENDEN-WEBSITE

De secretaris beheert de website. Hij werkt hierbij samen met een webmaster. Aangezien de secretaris geen IT-er is, zoekt het bestuur naar een vrijwilliger met IT-achtergrond die de website kan beheren, wijzigen en aanvullen. Daarnaast is een van de leden als webmaster bereid gevonden om vooral de pagina's over de supportersreizen voor zijn rekening te nemen.

VRIENDENBAND

De Vriendenband is een gewaardeerd communicatiemedium. Dit jaar werd deze verzorgd door de secretaris, voorzitter en enkele leden onder leiding en coördinatie van Piet Wijker. Piet Wijker vervulde dit jaar wederom de functie van hoofdredacteur.

De meeste vaste rubrieken bleven gehandhaafd, zoals “Van de (waarnemend) voorzitter”, “Van het secretariaat”, de verslagen vanuit het Vrienden Jeugdfonds, “Voor het voetlicht”, “Nieuws van de Stichting Atletiekerfgoed” en de lijst van jarigen.

Vooral door toedoen van Piet Wijker zijn we in staat om inkomsten te genereren via adverteerders in De Vriendenband.

De verzorging van de lay-out was bij Lydia Pietersen weer in goede handen. Bovendien onderhield zij de contacten met zowel de drukker als de Atletiekunie en was zij verantwoordelijk voor een tijdige en correcte verzending van De Vriendenband.

STICHTING ATLETIEKERFGOED

De oprichting van deze stichting is een gezamenlijk initiatief geweest van de Vrienden en de Atletiekunie.

De stichting beoogt vooral het verzamelen, behouden en openbaar maken van kennis over de geschiedenis van de Nederlandse, en sinds kort Nederlands-Indische, atletiek. Een omvangrijk werk van de stichting is het digitaliseren van atletiekfيلمs, die ook op dvd worden gezet en te koop worden aangeboden.

Bij de stichting komen regelmatig, vanuit diverse kanten, verzoekjes binnen om foto's of prestaties van atleten uit het verleden na te zoeken. Regelmatig leest u hierover in De Vriendenband.

Op het bondsbureau heeft Erfgoed een “pronkkamer”. Hier zijn ondergebracht: een boekencollectie, schalen, wisselbekers en o.a. polsstokken en speren. Atletiekerfgoed onderhoudt een eigen website, o.a. te bereiken via de website van de Vrienden van de Atletiek.

Het bestuur van de stichting Atletiek Erfgoed bestaat uit: Roelof Veld (voorzitter, tevens lid van de Vrienden), Frank Koomen (secretaris/penningmeester, tevens medewerker bondsbureau) en Melchert Kok (lid, tevens waarnemend voorzitter van de Vrienden). Verder zijn er werkgroepen, waar ook diverse leden van onze vereniging deel van uitmaken.

ACTIVITEITEN

- *Supportersreizen*

In 2017 werd een steeds belangrijker deel van de tijd in beslag genomen door het stimuleren van de supportersreizen. Door middel van korting op tickets voor o.a. Belgrado (EK indoor), Lille (Europacup landenteams), Londen (WK outdoor), was het mogelijk om gezamenlijke plaatsen te reserveren en meer “Oranjegevoel” te creëren. Onder leiding van Ed Turk, die veel van zijn buitenlandse contacten kon inzetten om zowel in Duitsland (Freunde), Frankrijk en Engeland (supportersvereniging), vroegtijdig en tegen

---

gereduceerd tarief, tickets voor leden en niet-leden te verkrijgen. Niet-leden worden daarbij geacht donateur of lid van de Vrienden te worden.

Daarbij moet gezegd dat ook de Atletiekunie, door zijn garantie-regeling, ons veel steun heeft gegeven om dit fenomeen uit te bouwen. In 2017 werd hard gewerkt om dit meer professioneel aan te pakken via de webshop, verwerking en ondersteuning.

- *Jeugdinterlands*

In 2017 werd het initiatief door

het Jeugdfonds genomen om voor de verschillende jeugdgroepen een interland te gaan organiseren. Steeds meer kwam de noodzaak hiertoe naar boven, aangezien jeugdige atleten onvoldoende voorbereid waren op een internationale deelname aan EK en WK's. De Vrienden wilden ondersteuning gaan bieden door de organisatie van indoor- en outdoorwedstrijden indien mogelijk onder te brengen bij bestaande wedstrijden, met Duitse (NRW) en Belgische (VAL) deelnemers. Zo konden onze jeugdathleten ervaren wat deelname aan een internationaal toernooi zou betekenen. Het jeugdfonds stelde gelden beschikbaar en expertise, aangevuld met bestuursleden van de Vrienden.

In 2017 werd voor de C-jeugd de interland Nederland-België-NRW ondersteund in Assen. Samen met de lokale organisatie werd een eerste aanzet gegeven voor een mooie en vruchtbare toekomst voor dergelijke interlands. In 2017 werd ook begonnen met de besprekingen voor een Interland in Zoetermeer (indoor) voor U17 en de Internationale Amsterdam Battle U18 te Amsterdam.

- *Trefpunten*

Tijdens de NK indoor was er een apart voor de Vrienden gereserveerd tribunedeel.

Het trefpunt met de uitverkoren atleten van het Vrienden Jeugdfonds was tijdens de Ter Specke Bokaal in Lisse.

Tijdens het NK Senioren in Utrecht was er een trefpunt georganiseerd voor de leden.

Ook bezochten bestuursleden belangrijke wedstrijden, waarvoor uitnodigingen werden ontvangen.

- *Fietsweekend*

Het jaarlijkse fietsweekend vond op (2/3 september 2017) plaats en stond onder leiding van Ellen van de Bunt en Riet van der Enden. Er deed een select gezelschap mee.

- *Golfdag*

Voor de 19^e maal werd de Vrienden Golfdag georganiseerd, ditmaal dor Frans van der Ham. Op vrijdag 4 augustus 2017 vond deze plaats in Afferden (tussen Nijmegen en Venlo). Er deden 31 leden mee. Winnaar werd Olga Commandeur.

“Oranjegevoel” genoeg op het EK indoor in Belgrado.

- *ALV-Reünie*

De Algemene jaarvergadering, in combinatie met de reünie, vond plaats op zaterdag 27 oktober 2017 in Brasserie Laag Kanje in Maarn. De bijeenkomst werd bezocht door ongeveer 55 Vrienden, donateurs, partners en genodigden. Gekozen was dit jaar voor een jaarvergadering, omlijst met een presentatie over het Vrienden Jeugdfonds en Supportersreizen. Hierna volgde een uitgebreide lunch, waarbij de verschillende onderscheidingen werden uitgereikt. Tussen de gangen door volgde nog een geanimeerd interview met Menno Vloon, die een Gouden Pluim uitgereikt had gekregen. Dankzij Willem van der Krogt was deze bijeenkomst weer zeer goed georganiseerd. Na afloop kon men nog gezellig samenzijn onder het genot van een drankje. Tijdens deze reünie werd vanuit de leden nog geopperd om een reünie los van de jaarvergadering te houden in het voorjaar van 2018. Het bestuur ging hiermee aan de slag.

ONDERSCHIEDINGEN

Tijdens de ALV/reünie van 27 oktober 2017 in Maarn mocht Hans Schulz de Gouden Pluim in ontvangst nemen voor zijn jarenlange samenwerking tussen onze Vrienden en de Duitse Freunde. Menno Vloon ontving ook een Gouden Pluim voor zijn uitstekende Nederlandse record van 5,85 m en zijn vooruitgang bij het polsstokhoogspringen.

De aftredend secretaris Kees de Kort kreeg de Vrienden-trofee voor zijn jarenlange verdiensten voor de vereniging als secretaris.

Ook in 2017 werd de Talent Award uitgereikt in Lisse tijdens de Ter Specke Bokaal. De leden van het Jeugdfonds kennen deze award namens de Vrienden toe. Ditmaal aan Enid Duut, discussierpster van PAC. Vijf dagen voor haar achttiende verjaardag verbeterde zij haar PR van 46,94 meter naar 48,49, een verbetering van 1,55 meter.

Menno Vloon ontvangt de Gouden Pluim uit handen van waarnemend voorzitter Melchert Kok.

VRIENDEN JEUGDFONDS

In 2017 zijn zes jonge atleten door het Jeugdfonds financieel ondersteund. De begeleidingscommissie van het Vrienden Jeugdfonds bestaat vanaf eind 2014 uit Willem van der Krogt en Marjan Olyslager. Willem houdt zich bezig met scouting, zakelijke contacten en zorgt voor de financiële afwikkeling met de uitverkorenen. Marjan houdt zich bezig met scouting en (mede)-beoordeelt de aanvragen voor ondersteuning.

CONTACTEN MET DE ATLETIEKUNIE

Jaarlijks vindt een gesprek plaats tussen de Atletiekunie en de Vrienden van de Atletiek. In 2017 heeft dit niet plaatsgevonden en zal in januari 2018 weer worden gecontinueerd.

Namens het bestuur, Jaap van Amsterdam,
secretaris, 31 december 2017

Global Sports Communication

- Expert management of world class athletes
- Advising and organizing athletics events
- Specialists in sports marketing and sponsoring

www.globalsportscommunication.nl

Global Sports
Communication

Jaarverslag penningmeester 2016/2017

STAAT VAN BATEN EN LASTEN, BEGROTING

	Realisatie <u>2016/2017</u>	Begroting <u>2016/2017</u>	Realisatie <u>2015/2016</u>	Begroting <u>2018</u>
BATEN				
Contributies	18.080	21.000	13.510	15.000
Advertenties	875	1.500	1.300	1.500
Bijdrage AU	1.000	1.000	1.000	1.000
Reüniebijdragen	4.725	6.500	2.991	3.000
Supportersreizen	<u>9.039</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>29.000</u>
Totaal baten	33.719	30.000	18.801	49.500
	-----	-----	-----	-----
LASTEN				
Reünie	5.266	7.000	3.293	3.500
Vriendenband	10.483	10.500	6.932	8.500
Bestuurs- en representatiekosten	2.735	3.000	2.407	2.650
Promotiekosten	835	750	704	500
Algemene kosten	545	750	586	850
Bijdrage activiteiten	4.764	7.000	5.000	5.000
Kosten supportersreizen	1.551	1.000	0	2.000
Supportersreizen	<u>7.450</u>	<u>0</u>	<u>0</u>	<u>PM</u>
Totaal lasten	33.629	30.000	18.922	49.500
	-----	-----	-----	-----
Exploitatiesaldo	<u>90</u>	<u>0</u>	<u>./ 121</u>	<u>0</u>
	=====	=====	=====	=====

BALANS

	<u>31-12-2017</u>	<u>31-08-2016</u>
<u>Activa</u>		
Vorderingen	1.037	944
Rabobank	21.255	19.234
Rabobank Jeugdfonds	35.541	36.015
Kas	102	152
Voorraad tickets	<u>20.644</u>	<u>0</u>
	<u>78.579</u>	<u>56.345</u>
	=====	=====
<u>Passiva</u>		
Eigen vermogen begin	10.291	10.412
Exploitatiesaldo	<u>90</u>	<u>./ 121</u>
	10.381	10.291
Reorganisatievoorziening	0	1.698
Jeugdfonds	42.150	42.150
Overlopende passiva	90	2.206
Supportersreizen	13.458	0
Garantstelling Atletiekunie	<u>12.500</u>	<u>0</u>
	<u>78.579</u>	<u>56.345</u>
	=====	=====

Toelichting op de Staat van baten en lasten 2016 / 2017 en de balans per 31 december 2017

De staat van baten en lasten van het lange boekjaar 2016/2017 sluit met een klein positief resultaat van € 90. Dit positief resultaat is toegevoegd aan het eigen vermogen. Na verwerking van dit resultaat bedraagt het eigen vermogen nog ruim € 10.000. Dit vermogen wordt ruim voldoende geacht om de continuïteit van de vereniging te garanderen.

De contributies bedroegen ca. € 3.000 minder dan begroot. Ook de opbrengsten van de advertenties bleven achter bij de begroting.

De overige posten waren nagenoeg gelijk aan de begroting.

Het verloop van het Jeugdfonds is als volgt weer te geven :

Saldo per 1 september 2016		42.150
Ontvangen van de organisatie EK	5.000	
Diverse ontvangsten	675	
Reguliere bijdrage uit contributie leden en begunstigers	4.764	
Correctie voorgaand jaar	<u>636</u>	
	11.075	

Betaald aan atleten	6.500	
Kosten C Interland	<u>4.575</u>	
	11.075	

	0	
	=====	
Saldo per 31 december 2017		42.150
		=====

Hans van Kuijen

Verslag van de kascommissie

Bij besluit van de Algemene Ledenvergadering van 28 oktober 2017 zijn wij, Elly de Regt-Henzen en Chris van der Meulen herbenoemd als leden van de kascommissie.

Op 4 april 2018 zijn wij met Limburgse gastvrijheid in Weert met broodjes en koffie ontvangen door penningmeester Harry Peters in het clubhuis van A.V. Weert.

In aanwezigheid van nieuwe penningmeester Hans van Kuijen kregen wij een uitleg van Harry Peters over de wijze waarop hij de boekhouding heeft gevoerd.

Elly en ik hebben dagafschriften, te betalen rekeningen, jeugdfondsmutaties en verdere financiële vastleggingen gecontroleerd. Het geheel gaf een beeld waar we het handelen van het bestuur en de financiële toestand van de vereniging duidelijk in konden herkennen.

Twee aanbevelingen geven wij ter in overweging aan het bestuur.

- 1) Het openen van een aparte rekening voor de groepsreizen.
- 2) Het zoeken naar een mogelijkheid voor het vaststellen van de jaarrekening, welke door de verschuiving van het verenigingsjaar wel erg ver naar achter is verschoven. (in de najaar retinie, bijna aan het eind van het verenigingsjaar)

Op grond van haar onderzoek, doet het de kascommissie genoeg de ledenvergadering te adviseren **de jaarrekening goed te keuren** en de penningmeester **decharge** te verlenen voor het gevoerde financiële **beheer** en het bestuur te dechargeren voor het gevoerde financiële **beleid over het boekjaar 2016/2017**.

Weert, 4 april 2018

w.g.

Elly de Regt-Henzen

w.g.

Chris van der Meulen

Opmerking penningmeester n.a.v. de aanbevelingen van de kascommissie

1. Bestuur is op dit moment geen voorstander van het openen van een aparte rekening, gezien de extra kosten die het openen van een extra rekening met zich meebrengt.
2. Op dit moment ziet het bestuur geen mogelijkheid hieraan te voldaan, gezien de wens van de ledenvergadering om de jaarvergadering tot 1 vergadering te beperken en wel in oktober.

Voetlichtflits

Door zijn drukke baan als medisch specialist komt het er niet van, dat **Eltjo Schutter** atletiektornooien bezoekt. Bovendien is de sport in de loop der jaren qua interessesfeer nu eenmaal op de achtergrond geraakt. Toch mag hij, als zijn werk dat ten minste toelaat, op TV nog graag zo'n groot toernooi volgen als begin dit jaar de WK Indoor in Birmingham. Maar dan kijkt hij toch het liefst naar de reportages van de BBC.

Schutter: “Laat ik het zo zeggen: ik kijk natuurlijk wel eens naar wereldkampioenschappen, of andere grote toernooien, maar ik word gek van de NOS. Het gaat alleen maar over de Nederlanders en laat dat zien. En daarna wordt er in de studio alleen maar gepraat, gepraat en nog eens gepraat. Hoewel Gregory Sedoc het heel goed schijnt te doen. Maar ik wil de sport zien, dus ik kijk veel meer naar Eurosport, ondanks de reclame. Daar word je ook niet goed van, maar dan zie je ten minste de sport.”

Schutter heeft trouwens toch al niet veel op met die overdreven aandacht voor de Nederlandse atleten. Of dat je alleen maar

Eltjo Schutter (foto Piet Wijker)

uitgezonden wordt als je bij de eerste acht kunt finishen. “Ik moet eerlijk zeggen, ik heb eigenlijk een heel andere attitude. Ik vind een medaille winnen of zo, of zo'n landen-medaillespiegel... dat staat mij gewoon tegen. Daar gaat het helemaal niet om! Het hoeft van mij ook niet een Nederlander te zijn die wint, ik wil gewoon dat de beste wint. Nee, ik ben wat dat betreft een beetje anders dan anderen. Misschien komt het wel, omdat ik ook zes jaar in het buitenland heb gezeten, dat je dan toch met andere ogen naar Nederland kijkt. Maar ik houd niet van chauvinisme, nationalisme. Dat roept negatieve gevoelens bij mij op. Ik bedoel, ik vind het heel leuk als Twente kampioen wordt en als ze nu zouden degraderen, zou ik dat heel vervelend vinden. Maar ik kan er echt niet wakker van liggen”, bekent Eltjo Schutter.

Het moge duidelijk zijn dat dit gesprek plaatsvond, voordat eind april jl. het vonnis over FC Twente in De Grolsch Veste werd gevelde en degradatie na 34 jaar eredivisie een onontkoombaar feit werd. Gelukkig zal Eltjo Schutter daar dus geen slapeloze nachten aan hebben overgehouden. Maar of veel Twentenaren hem dat kunnen nazeggen, waag ik te betwijfelen.

Piet Wijker

ER- / mis-KENNING?

VOOR HET VOETLICHT De ambities van een dokter

....stond er boven het geweldige interview met Eltjo Schutter in de vorige Vriendenband.

Die titel prikkelde meteen. Dat atleten die op hoog (nationaal of internationaal) niveau kunnen presteren, ambitieus zijn, spreekt natúúrlijk vanzelf. En als presteren niet heel snel, of volgens al gauw ook door de buitenwacht hoog gestelde verwachtingen kwam, waren dooddoeners als: “*Jouw tijd komt nog wel.*” al snel voorhanden. Al even natuurlijk vielen dergelijke opmerkingen bij de ambitieuze atleet niet gemakkelijk in goede aarde. De één liet dat met wat meer tact merken dan de ander, maar dat –aanstaande– topatleten oogkleppen op hebben, is voor mij heel vanzelfsprekend.

Dat zij zich heel ik-gericht voorbereiden en zo aan hun wedstrijden deelnemen, mág van mij in onze individuele tak van sport. (Mits zij vanaf een half uurtje na de wedstrijd maar weer ‘mens’ worden.)

Al even vanzelfsprekend vind ik het, dat velen (helaas ook binnen onze sport) dergelijke atleten nog al eens lastig vinden als zij van teleurstelling, of zelfs miskennis naar aanleiding van die opstelling van anderen blijk geven. Het is niet moeilijk een bladzijde van De Vriendenband met namen van zulke atleten te vullen, maar laat ik mij beperken tot de twee voorbeelden uit het vorige blad: Geert Jansen, die in 1972 aan voor hem extreme eisen (drie op hoog niveau gelopen marathons in slechts VIJF maanden!) moest voldoen om de Olympische Spelen in München te halen –dat zou dan de vierde marathon in een seizoen moeten worden– en Eltjo, die in slechts enkele maanden maar liefst DRIE maal een tienkamp op topniveau moest laten zien om in 1976 naar de Spelen in Montreal uitgezonden te mogen worden.

Voor beiden past maar één kwalificatie: zulke eisen zijn gekkenwerk! Dat Eltjo in zijn beleving het geblesseerd uitvallen tijdens die O.S. als gevolg ervan heeft ervaren, maar daar direct aan toevoegt “al hoeft het natuurlijk niet”, tekent de MENS.

Toch moet ik het wel nog even opnemen voor de bobo’s, als ik de alinea’s lees over het niet erkennen van de eerste verbetering van het nationale tienkamp record. Het is niet bijzonder dat een baan die bij aanleg aan alle eisen van het reglement voldoet, een aantal jaren later gebreken vertoont. Dat kan zelfs betekenen, dat een baan verzakt en dan “scheef afloopt”. Als dat over toegestane tolerantie-eisen heen gaat, levert het atleten voordeel op. Dat een recordcommissie bij gebrek aan bewijs een om zo’n reden onzekere prestatie niet erkent, doet ook recht aan de bestaande recordhouder. Die moet ervan overtuigd kunnen zijn, dat hij terecht die status niet meer kan voeren.

Tja, erkenning, miskenning ....., ik kan het niet laten om ook in dit verband even een filosofisch accentje in dit artikel op te nemen. Dat laat overigens ook zien dat deze problematiek al 'zo oud is als de wereld'.

CONFUCIUS

Confucius is de gelatiniseerde versie van K'oeng Foe-tse (Meester K'oeng). Eén van China's oudste en meest vereerde filosofen. Confucius stamde uit een verarmde adellijke familie in de staat Loe. Zijn vader stierf toen Confucius nog maar twee jaar oud was. Onder bescherming van een invloedrijke patroon kon hij zich bekwamen in boogschieten, wagenmennen, muziek, schrijven, 'ceremoniën' en 'geschiedenis' - de 'zes kunsten' die hij zelf later voor de opvoeding van zijn leerlingen onmisbaar achtte. Confucius maakte zich verdienstelijk aan het hof van Loe in verschillende ambten: onder andere als administrateur, belastinginner, 'ceremoniemeester', magistraat en minister. De dood van zijn patroon maakte een eind aan deze carrière. Van 492-483 v.C. zwierf hij, vergezeld van een schare aanhangers, van staat tot staat zonder succes zijn diensten aanbiedend en proberend gehoor te vinden voor zijn ideeën om het land te hervormen. Teleurgesteld keerde hij in Loe terug. Hij stichtte daar een school, van waaruit hij zijn gedachten en ervaringen overdroeg aan een kleine kring van toegewijde volgelingen. Dit leidde later tot de Confuciaanse school, die een zeer grote rol zou spelen bij de pogingen om China's politiek-sociale problemen op te lossen.

Een tweede voorbeeld, dat wel weer over atletiek gaat, ontleen ik aan de site van Sportgeschiedenis.nl en het is geschreven door Jorrit van de Vooren:

WILLIAM KREIGSMAN*

In de jaren vóór de Olympische Spelen van 1928 in Amsterdam was Nederland een wat achterlijk land op sportgebied. Zo was er nog nergens in ons land een atletiekbaan, die voldeed aan de internationale normen. De bouw hiervan in het Olympisch Stadion zorgde dan ook voor de nodige problemen, maar het is aan de Zweedse coach William Kreigsmann te danken dat dit goed is verlopen.

William Kreigsmann (bron: Gouden boek der K.N.A.U.)

De stoere Zweed heeft een ijzeren wil en stelt er een eer in, de baan zoo goed te maken, als onder de gegeven omstandigheden mogelijk is en daardoor Nederland voor blamage te bewaren.

Twee jaar voor die Spelen kwam hij in Nederland werken om het kwakkelende Nederlandse atletiekwereldje gereed te maken voor het sportevenement. Op de voorgaande Spelen, die van 1924 in Parijs, had Kreigsmann al wat sporters uit Nederland leren kennen. "Een kennismaking die wederzijds goed bevallen was," aldus het *Algemeen Handelsblad*, "vandaar ook, dat hij zoo gaarne hier te lande eene aanstelling wilde hebben." Waarschijnlijk speelde Ad Paulen een rol in

---

deze goede verstandhouding, want deze Nederlandse atleet had over de hele wereld zijn atletiekvrienden.

Speerwerper

Kreigsmann was in 1886 in Zweden geboren in een sportieve familie. Zijn vader was atleet, zodat de jonge William vroeg in de sport belandde. In 1910 behaalde hij zijn leraarsdiploma voor lichaamsontwikkeling; twee jaar later deed hij als speerwerper mee aan de Olympische Spelen, die toen in zijn eigen land werden gehouden. In de volgende decennia speelde hij vanwege zijn enorme technische sportkennis een grote rol in de internationale atletiek – óók in Amsterdam.

Kreigsmann had ook de capaciteit om een atletiekbaan aan te leggen, maar helaas meende het Nederlandse organisatiecomité voor de Olympische Spelen, dat zijn hulp niet nodig was. Twee weken vóór de openingsceremonie lag er daarom een baan met een hoogteverschil van enkele decimeters, waar de buitenlandse atleten weigerden op te trainen.

[Het kan dus nog erger Eltjo, hoewel het daar wel héél extreem was! Hugo] Atletiekbestuurder G.A. Burger trok daarom aan de noodrem: “De uitvoering van het werk heeft heel veel te wensen overgelaten. Brengt men geen grondige verbetering in de atletiekbaan aan, dan zal men naar alle uithoeken der wereld seinen, dat niet de baan te wensen overliet, doch dat het Amsterdamsche Stadion en de atletiekwedstrijden een mislukking waren.”

De wereld over

Zijn boodschap was duidelijk: alleen Kreigsmann kan onze reputatie redden. “Veel, veel te laat eigenlijk,” vond het *Algemeen Handelsblad*, “maar de stoere Zweed heeft een ijzeren wil en stelt er een eer in, de baan zoo goed te maken, als onder de gegeven omstandigheden mogelijk is en daardoor Nederland voor blamage te bewaren. Men kan zien, dat er haast achter het werk wordt gezet.”

Op 16 juli begon hij aan de baan en op 29 juli liep Paavo Nurmi hierop een nieuw olympisch record – slechts dertien dagen later! Eindelijk snapte Nederland wat voor een genie het in huis had, zodat de KNAU nog in datzelfde jaar meer sintelbanen wilde aanleggen, ‘geheel volgens het systeem-Kreigsmann’. Net op tijd, want een jaar later verhuisde de Zweed naar Los Angeles om daar de atletiekbaan aan te leggen voor de volgende Olympische Spelen. De wereld heeft tot 1947 kunnen profiteren van Kreigsmann, want in dat jaar overleed hij in Stockholm, in de stad van zijn olympische debuut.

TOT SLOT

Twee uitspraken van Confucius:

- 1 *Onrecht verdragen is gemakkelijk, behalve als je er steeds aan moet denken.*
- 2 *Kun je een vijand of tegenstander niet verslaan, sluit dan vrede met hem.*

Dat dit pas echt gerealiseerd wordt NA het beëindigen van een carrière, is ook weer heel begrijpelijk!

Hugo Tijmsmans

9 December 2018
creating crossovers
The Netherlands
www.tilburg2018.nl

EUROPEAN
ATHLETICS

SPAR

CROSS COUNTRY
CHAMPIONSHIPS

Tilburg 2018

OFFICIAL PARTNERS

SPAR

LE GRUYÈRE®
SWITZERLAND

EUROVISION

HOST INSTITUTIONS

Atletiek.nl

Ministerie van Volksgezondheid,
Wetenschap en Sport

BRABANT
SPORT

T
TILBURG

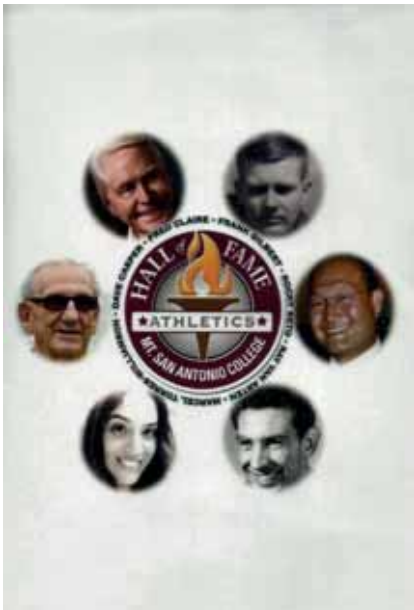

Ray van Asten opgenomen in de Hall of Fame van Mount SAC

De aandacht voor ons atletiekverleden is groeiende. Vooral sinds het begin van 21^e eeuw is er wereldwijd sprake van een toenemende belangstelling voor alles wat de atletieksport ons heeft gebracht. Her en der worden initiatieven genomen om informatie en objecten die een rol van belang in onze atletiekhistorie hebben gespeeld, vast te leggen of te conserveren voor toekomstige generaties. Voorbeelden hiervan zijn de activiteiten van onze eigen stichting Atletiek Erfgoed en de IAAF, die afgelopen maart tijdens het WK indoor in Birmingham zijn Heritage Collection presenteerde. Eerder, in 2012, had diezelfde IAAF reeds de IAAF Hall of Fame opgericht en hierin staan uiteraard vooral de hoofdrolspelers uit vroeger tijden in de schijnwerper.

In de Verenigde Staten is op de universiteiten een vergelijkbare trend waarneembaar. Sinds enkele tientallen jaren verrijzen daar de Halls of Fame als paddenstoelen uit de grond. Elke universiteit eert zijn sporthelden van weleer door ze op te nemen in een Hall of Fame. Zo ook het Mount San Antonio College (kortweg Mt. SAC) in Walnut, Californië. Na een eerste poging in de jaren negentig, die wegens gebrek aan belangstelling al snel weer in de benen zakte, maakte Mt. SAC in 2013 een herstart met het project en ditmaal met meer succes. Sindsdien zijn er elk jaar enkele vroegere sportcoryfeeën in de Hall of Fame van Mt. SAC opgenomen.

Affiche van het zestal oud-atleten en -sporters dat in februari jl. werd opgenomen in de Hall of Fame van Mount SAC. Rechtsonder Ray van Asten.

(bron: Brochure Mt. SAC Athletics Hall of Fame)

Dit jaar viel die eer onder meer te beurt aan onze eigen Amerikaanse vriend Ray van Asten, die begin jaren zestig op Mt. SAC studeerde en in die periode diverse prestigieuze titels binnenhaalde. Zo werd hij als lid van de 'Mountie squads', kortweg 'Mounties' genoemd, in 1961 en '62 individueel kampioen van Californië op de 880 yards en was in 1962 de overwinning op de 4 x 440 yards estafette, die hij als laatste loper voor zijn team uit het vuur sleepte, voor de Mounties doorslaggevend in de verovering van het teamkampioenschap van Californië.

Daarna zette Ray zijn succesvolle atletiekloopbaan voort op de universiteit van Oregon, waar hij in handen kwam van de bekende coach Bill Bowerman.

Bob Seagren ceremoniemeester

Op 10 februari jl. was Ray van Asten op uitnodiging aanwezig op het ‘Athletics *Hall of Fame* Banquet’ van Mt. SAC, met oud-Olympisch kampioen en voormalig wereldrecordhouder polsstokhoogspringen Bob Seagren als ceremoniemeester, zelf behorend tot de eerste lichter sporters die in 1992 werd opgenomen in de Hall of Fame van Mt. SAC. Naast de in de brochure verstrekte informatie werd elke genomineerde apart geïntroduceerd. Ray: “Een presentatie van ongeveer vijftien minuten per persoon. Dan wordt je het toneel opgeroepen, word je individueel gehuldigd, krijg je een medaille met Mt. SAC erop en Hall of Fame enzovoort, plus een soort certificaat. Ook worden er foto’s en zo gemaakt. En dat in een zaal met zeker 500 mensen! Een volgende keer krijg je dan weer een uitnodiging om aan de huldiging en het diner mee te doen. Alle aanwezigen met zo’n medaille worden dan aan het begin van zo’n programma weer gehuldigd. Je wordt dan gevraagd om op te staan, dan krijg je natuurlijk applaus, enzovoort, enzovoort.”

Inmiddels heeft Mt. SAC nu in totaal 65 voormalige sporthelden en vier teams opgenomen in haar Hall of Fame (zie voor verdere informatie op de website van Mt. SAC: <http://mtsacathletics.com/hof#halloffame>). Door op deze wijze voormalige sportcoryfeeën aan zich te binden hoopt men tevens nieuwe donateurs te werven om het atletiekprogramma van de universiteit te kunnen blijven bekostigen.

Olympic Trials in 2020

Volgens Ray van Asten pakt Mt. SAC het de laatste jaren groots aan. De universiteit heeft het namelijk voor elkaar gekregen om in 2020 de Amerikaanse ‘Olympic Trials’ te mogen organiseren op haar atletiekbaan, het Hilmer Lodge Stadium in Walnut. In deze wedstrijd wordt gestreden om de tickets voor de Olympische Spelen van dat jaar. Van Asten: “Dat is een hele eer voor het College om die wedstrijden daar te houden. Het hele stadion wordt op het ogenblik vernieuwd. Het oude stadion, zal ik maar zeggen, is helemaal helemaal weggehaald

Het Hilmer Lodge Stadium in Walnut. (bron: Wikipedia)

en het hele ding wordt nu verbouwd, wat miljoenen dollars kost natuurlijk. Hoever ze daarmee nu zijn, weet ik niet, maar op internet kun je onder ‘Mount San Antonio College’ de vorderingen bekijken, want daarop houden ze het bij.”

De baan in Walnut staat al sinds jaar en dag bekend om zijn gunstige wind voor met name de discuswerpers. Olympiërs als Rink Babka, Al Oerter en Mac Wilkins gooiden er in de jaren zestig hun wereldrecords, terwijl onze eigen Ria Stalman er in 1984 haar Nederlandse record van 71,22 m vestigde. Dat mag dan in ons land inmiddels uit de nationale recordlijst zijn geschrapt, in Walnut staat haar prestatie tot op de dag van vandaag als baanrecord vermeld. Ray: “De baan ligt op een soort heuvel, met daaronder een valley. Als dan ’s middags om een uur of drie, vier de wind vanaf Los Angeles opkomt, krijg je een soort doorstroming door het stadion heen. Het is maar een lichte wind hoor, zeker geen storm.” Daar hebben in elk geval de discuswerpers jarenlang hun voordeel mee gedaan.

Of die wind na de renovatie zo gunstig door het stadion zal blijven waaien, is overigens nog maar de vraag. De layout van de in 1945 aangelegde baan gaat immers drastisch op de schop, teneinde het stadion te transformeren tot een “state-of-the-art venue for football/track & field”. In hoeverre die transformatie invloed zal hebben op het genoemde windvoordeel moet worden afgewacht.

Ray van Asten zal de komende ontwikkelingen in elk geval met interesse blijven volgen. Ook al woont hij er in het Noord-Californische Pollock Pines allang een heel eind bij vandaan, nu hij deel is gaan uitmaken van die Hall of Fame van Mt. SAC, is hij er onwillekeurig zelf ook directer bij betrokken geraakt.

Piet Wijker

sport compression prevention & recovery

Plezierig sporten

Hardlopen is goed voor lichaam en geest maar dan liefst zonder vervelende pijnjes. Of je nu loopt om fit te blijven of prestaties te leveren, met de Sportcompressiekousen van Herzog blijft hardlopen leuk!

Uit onderzoek blijkt dat

76% van de Herzog-gebruikers minder last heeft van blessures, sneller herstelt en meer plezier in het sporten ervaart.

Voordelen van de Herzog Sportcompressiekousen

- Effectief door relatief hoge compressie en afnemend drukprofiel
- 6 meetpunten verzekeren de voor jou optimale pasvorm
- Die combinatie staat garant voor een doeltreffende werking!

Met de Herzog Sportcompressiekousen blijft sporten leuk!

PRO
COMPRESSION

www.herzogmedical.com

Zeer geslaagde Reünie/Uitgaansdag

21 april 2018

Na in 2016 en 2017 enkele discussies gehouden te hebben met wat leden, werd door het bestuur voorgesteld aan de Algemene Ledenvergadering, dat we in 2018 een heuse uitgaansdag zouden organiseren waarop eenieder gezellig met elkaar kon optrekken, zonder dat we er een vergadering aan zouden koppelen.

Afgelopen zaterdag 21 april was het dan zover. 38 enthousiaste leden hadden ingeschreven om mee te gaan naar Elburg. En waarachtig, het was een zonovergoten dag met ruim 20 graden.

Om 11:00 uur werd iedereen ontvangen in Brasserie De Haas voor een lekker bakkie koffie met gebak. Natuurlijk was het weer veel herkenning. Nadat iedereen binnen was, legde Wim van der Krogt uit hoe het programma gaat en heette Rien van Haperen iedereen welkom.

Allereerst gingen we om 11:45 uur door de hoofdstraat richting haven, waar de rondvaartboot voor ons klaar lag.

Gedurende twee uur zouden we over het Veluwemeer een heerlijke vaartocht maken, maar niet dan nadat we eerst binnen een heerlijke authentieke Hanzelunch voorgeschoteld hadden gekregen, bestaande uit vooraf een lekkere groentesoep en twee soorten brood met verschillende soorten beenham.

Op de rondvaartboot gezellig aan de Hanzelunch.

(fotografie Ed Turk)

Met een drankje in de hand was het voor menigeen heerlijk toeven op het achterdek en werden alle nieuwtjes even uitgewisseld. Natuurlijk moesten de meiden van 1968 met elkaar op de foto.

Heerlijk op het achterdek: meer aandacht voor elkaar dan voor de omgeving.

Om 14:00 uur meerden we aan en in twee groepen werd een rondleiding door Elburg gedaan. Onder leiding van twee enthousiaste en deskundige gidsen, die zelf levenslang in Elburg hebben gewoond, werden de nauwe, maar zeer sfeervolle straatjes doorkruist. Elburg heeft als Hanzestadje veel historische pandjes en heel veel bezienswaardige plekken. Het is zeker de moeite waard om dit plaatsje te bezoeken.

Rondleiding door de sfeervolle straatjes van Elburg.

Dank vooral aan Wim en Wil van der Krogt voor de perfecte organisatie en wij hopen voor het volgende jaar niet alleen diegenen die er nu waren, opnieuw te zien, maar ook alle anderen leden, om zo elkaar beter te leren kennen.

Ook de grote joodse gemeenschap van voor WOII is opmerkelijk. Vooral het bestaan van een sjoel (synagoge) en Joodse begraafplaats op 2500 inwoners vallen hier op.

Toen we om 15:30 uur ten slotte weer bij de Brasserie aankwamen, stond Wim alweer klaar met de muntjes en kon iedereen nog even napraten, onder het genot van een drankje, over dit zeer geslaagde evenement.

Napraten in Brasserie De Haas.

Het mag dan inmiddels bijna vijftig jaar geleden zijn, dat ze in Mexico dat legendarische record op de 4 x 100 meter vestigden, de band is er altijd gebleven. Vlnr. Wilma van Gool, Mieke Sterk, Truus Hennipman en Corrie Bakker.

Voor een goede impressie was onze "hoffotograaf" Ed Turk weer aanwezig. Zie hier wat van zijn sfeerbeelden.

Jaap van Amsterdam

Gedicht over de bijeenkomst in Elburg op 21 april 2018

Chris van der Meulen stelde dat ik maar een gedicht moest schrijven van deze bijeenkomst. Onze verhouding is zodanig, dat ik daar ook maar gehoor aan moest geven. Mijn keuze viel op de *Pantoum*, ook wel Tibetaans gedicht of Maleisisch vers genoemd. Het bevat 20 regels, waarbij een aantal regels wordt herhaald. Het beschrijft wat er werkelijk in je om gaat en voor ogen verschijnt. Vaak werkt het verrassend en verhelderend, omdat onbewuste gevoelens en gedachten aan de oppervlakte komen.

Het schrijven is bijna meditatief.

De pantoum is een tool van zelfexploratie.

Vriendschap

ik proef de warmte van vriendschap
ben op zoek naar bevestiging
zie een kerk zonder torenspits of haan
zon en blauwe lucht toucheren mijn gevoel
ben op zoek naar bevestiging
drijf terug naar het sportieve van weleer
zon en blauwe lucht toucheren mijn gevoel
ik kom in een licht emotionele sfeer
drijf terug naar het sportieve van weleer
herinneringen wellen in me op
ik kom in een licht emotionele sfeer
geeft gevoelens van dankbaarheid
herinneringen wellen in me op
een zachte bries streelt mijn gemoed
geeft gevoelens van dankbaarheid
mijn hart juicht in stil cadans
een zachte bries streelt mijn gemoed
zie een kerk zonder torenspits of haan
mijn hart juicht in stil cadans
ik proef de warmte van vriendschap

Henk Snepvangers

HET VOETLICHT

Pieken als het moet

Yvonne van Dorp: “Extra spanning, daar kon ik gelukkig goed mee omgaan. Ik vond dat heerlijk.” (foto Piet Wijker)

Infobox

<i>Naam:</i>	Yvonne van Dorp
<i>Geboren:</i>	6 januari 1966 te Leiden
<i>Discipline:</i>	sprint, verspringen
<i>Titels:</i>	<u>Ned. kamp. jun. B:</u> 100 m 1982, 200 m 1982, 400 m ind. 1982, verspr. 1982; <u>Ned. kamp. jun. A:</u> 200 m ind. 1983, 400 m 1983 t/m 1984 (in- + outdoor), verspr. 1984; <u>Ned. kamp. sen. outd.:</u> 200 m 1987, 400 m 1987 t/m 1989; <u>Ned. kamp. sen. ind.:</u> 200 m 1989, 400 m 1988 t/m 1989, verspr. 1993
<i>Deelnemer OS:</i>	1988
<i>Deelnemer EJK:</i>	1983
<i>Interlands:</i>	24
<i>Records:</i>	Ned. jeugdrecordhoudster: 200 m ind. 1983-1984
<i>Pr's:</i>	100 m 11,69 s, 200 m 23,80 s, 400 m 52,84 s, verspr. 6,15 m

---

Onze Olympische geschiedenis op de 400 meter bij de vrouwen is een beknopte. Zegge en schrijven vier Nederlandse atletes zijn op die afstand op de Spelen ooit aan de start verschenen. Dat hadden er vijf kunnen zijn, als Lia Louer-Hinten niet op het idee was gekomen om in 1968, vlak voor de Olympische Spelen in Mexico, in blijde verwachting te geraken. Het was de reden dat de Brabantse, ook al was zij reeds ter plekke, zich uit het Olympische toernooi moest terugtrekken nog voordat dit was begonnen.

De 400 meter historie voor vrouwen is trouwens ook wereldwijd van beperkte omvang. Pas in 1964 werd deze afstand in het Olympisch programma voor het ‘zwakke geslacht’ opgenomen. Dat lag niet aan de vrouwen zelf, die al op de Vrouwen Wereldspelen in 1922 hadden aangetoond afstanden als de 300 en de 1000 meter aan te kunnen. Toen werd de vrouwenatletiek echter nog bedreven onder verantwoordelijkheid van de Fédération Sportive Fémine Internationale (FSFI) en die organisatie werd gerund door vrouwen. Pas nadat in de jaren dertig de vrouwenatletiek op het bordje van de IAAF was komen te liggen en de FSFI was uiteengevallen, ontstonden er allerlei bezwaren tegen deelname van vrouwen aan afstanden die de 200 meter overtroffen. Binnen de IAAF, een mannenbolwerk immers, waren er nogal wat van mening dat vrouwen niet geschikt waren voor het werk van de langere adem –denk aan de uitspraak van sportjournalist Joris van den Bergh: *‘Een vrouw op de Spelen is een slak die een zoutkeet binnenkruipt’*–, terwijl anderen bang waren dat door de ontwikkeling van vooral de beenspieren vanwege het vele hardlopen er nog maar weinig aantrekkelijks aan de vrouw zou overblijven. Onderdelen als verspringen, kogelstoten, discuswerpen en speerwerpen moesten al helemaal worden verboden vond men, want *‘daar werden vrouwen onvruchtbaar van’*.

De eerste Olympische kampioene op die 400 meter werd in 1964 de Australische Betty Cuthbert. Die had eerder, in 1956, ook al goud gewonnen op de 100 en 200 meter. Zij is de enige vrouw in de atletiekhistorie die een olympische titel veroverde op alle drie de sprintafstanden. In Tokio won zij die 400 meter in 52,0 s, een wereldrecord. Wil iedereen die zich vandaag de dag in ons land met de 400 meter voor vrouwen bezighoudt, dit nog ‘ns even goed tot zich laten doordringen? **52,0, in 1964!**

In het kielzog van de Australische werd Tilly van der Zwaard toen zesde. Het is nog steeds de beste Olympische prestatie van een Nederlandse vrouw in een 400 meterfinale. Vier jaar later haalde Mirna van der Hoeven de finale weliswaar ook, maar werd daarin achtste, na in de voorafgaande ronde 52,6 te hebben gelopen, een nationaal record. Dat werd vervolgens op de Spelen in München in 1972 door Trudy Ruth verbeterd tot 52,45. Trudy liep die tijd in de kwartfinale, waarna zij in de halve finale werd uitgeschakeld.

Sneller dan ooit

De vierde en laatste in dit rijtje is Yvonne van Dorp, die op de Olympische Spelen van 1988 in Seoel tot 52,84 s kwam, een klein wondertje. Want was de Leidse 400 meterkampioene niet op de eerste plaats gekozen om als reserve mee te gaan voor de 4 x 100 meterploeg? Zij had haar PR op de 100 m dat jaar immers flink aangescherpt tot 11,69 s. Vandaar haar uitzending. Nu ze er echter toch was, mocht ze ook op haar

---

favoriete onderdeel uitkomen. Een volstrekt kansloze missie, zou je zeggen, want de wereldranglijst, voorafgaand aan de Spelen in Seoel, werd aangevoerd door zes vrouwen die een tijd onder de 50 seconden hadden laten noteren, met daarachter nog eens achttien die onder de 51 seconden gebleven. Tel uit je winst, als je zelf met een PR van 53,52 s het toernooi ingaat. Yvonne van Dorp groeide in Zuid-Korea echter boven zichzelf uit en liep de 400 meter van haar leven, werd derde in haar serie en plaatste zich voor de kwartfinale. Waarin ze met een zesde plaats in 53,50 s haar Waterloo vond. Had zij, achteraf gezien, de volgorde van die twee prestaties niet beter kunnen omdraaien? Yvonne: “Qua statistieken zou ik geen ronde verder hebben kunnen komen. Ik moest dus gewoon doorlopen en vol blijven gaan, wilde ik bij de eerste drie zitten. Dan denk je er niet aan om dat niet te doen. Dat ik toen in de serie zestiende van mijn PR afliep en een ronde verder kwam, was al heel bijzonder, zeg maar. Ik heb daar gedaan wat ik had moeten doen, ook voor mijzelf.”

Het wordt nog bijzonderder als je bedenkt dat deze Olympische Spelen het eerste en tevens enige grote internationale seniorentoernooi is geweest in de carrière van Van Dorp. Eerder had ze als junior alleen aan een EJK deelgenomen, maar dat was het dan ook wel.

Begonnen als C-meisje

Natuurlijk kwam die prestatie van Yvonne van Dorp niet zomaar uit de lucht vallen. Ze had immers al tien nationale jeugd- en vier seniorentitels op zak, plus een nationaal indoorrecord, toen zij in Seoel aantrad. Al zal niemand ontkennen dat het niet snel is gegaan. Want pas op haar veertiende was zij met atletiek gestart. “Ik ben als C-meisje begonnen. Vóór mijn atletiek heb ik vijf jaar op judo gezeten, daarna op schaatsen. Maar op de een of andere manier keek ik altijd naar atletiek. Toen was mijn oom, die trainer was bij AV Holland, een keer bij mijn moeder op visite en die zei van: *joh, waarom kom je niet een keerje naar de baan toe?* En ik: *maar dat is goed.* Toen ben ik met twee vriendinnetjes bij de beginnersgroep begonnen. Bert Paauw, die daar toen ook trainer was, plukte mij daar al heel snel uit. Die zei: *je moet daar en daar gaan trainen.* Eerst wilde ik dat niet. Ik zei: *ja, maar mijn vriendinnetjes zitten daar.* Maar blijkbaar had hij toen al gezien dat ik talent had. Maar goed, toen ben ik bij hem verspringtraining gaan volgen en ook de sprint. Als tweedejaars C sprong ik al dik over de vijf meter, dat was volgens mij toen zelfs even een record, al waren die er bij de C's officieel nog niet. Vanaf toen ging het heel snel. Want als je wedstrijdjes gaat lopen en je wint, dan wordt het leuk. Zo ben ik er eigenlijk ingerold”, aldus Yvonne van Dorp.

Tienkamp van de sprint

Twee jaar na die beginfase volgden de eerste nationale titels, als tweedejaars B-junior. Gelijk maar vier ook, op vier verschillende onderdelen. Dat was in 1982. Er volgden er in de jaren erna bij de A-junioren nog eens zes, plus een nationaal juniorenrecord op de 200 m indoor. Opvallend is, dat vooral de 400 m eruit springt. De helft van die tien titels werd veroverd op dit onderdeel. Bij de senioren kwam daar tussen 1987 en 1989 nog eens zo'n zelfde aantal bij. Die afstand ging haar blijkbaar het beste af. Yvonne: “Het is een zwaar,

---

maar ook een heel mooi nummer. Je moet er heel veel voor doen, hè. Het is kracht, het is withouding, het is sprint, eigenlijk is het een soort tienkamp van de sprint. Maar ik vond het prachtig, ook omdat het juist moeilijk was om ervoor te trainen. Het was een grote uitdaging om hem goed in te delen en de verzuring zo lang mogelijk uit te stellen. Ik was ook wel sprintster, maar had niet die pure snelheid. Maar het was wel goed genoeg voor de 400 meter. Die discipline, daar kwam ik gewoon het verst mee en ja, daar kies je dan toch voor.”

Hoe zat het dan met dat verspringen, want daar was het toch allemaal mee begonnen? Yvonne: “Op een gegeven moment kreeg ik last van mijn rug. Toen ben ik mij verder gaan ontwikkelen op de 100, 200 en vooral de 400 meter. Al bleef ik dat verspringen er toch altijd wel een beetje bijdoen, omdat ik het gewoon leuk vond.”

Op de fiets naar het NK

Toch veroverde zij bij de senioren haar allereerste nationale titel niet op de 400, maar op de 200 m. Dat was op de NK van 1987 in Leiden. Yvonne: “Ja, dat was heel apart, want dat was op mijn eigen baan.

Daar reed ik op mijn fietsje naartoe. Dat was super, want het was hartstikke druk en mooi weer, met alleen veel wind, dus er werden geen supertijden gelopen. En iedereen was er ook.” Het gaf Yvonne van Dorp alles bij elkaar zo’n extra kick, dat ze zaterdag eerst de 200 m won, om vervolgens een dag later ook op de 400 m te zegevieren. Yvonne: “Desiree de Leeuw was toen de huizenhoge favoriet. Maar die versloeg ik op de streep. Dat was top, heel bijzonder. Dat was mijn mooiste kampioenschap, zeg maar.”

Yvonne van Dorp in 1987 op weg naar haar eerste seniorentitel op de 200 m. Rechts Monique Steennis.

(foto Henk Bouwman, beschikbaar gesteld door Yvonne van Dorp)

Van Dorp had zich inmiddels al volledig op haar sport gericht. “Na mijn Havo heb ik bijna twee jaar CIOS gedaan. Daar ben ik toen mee gestopt, omdat de regeling dat je tentamens over mocht slaan er toen nog niet was. Ik heb toen voor mijn sport gekozen, omdat ik merkte dat ik het niet kon combineren.” Wat daarbij hielp was, dat zij al vanaf haar negentiende samenwoonde met haar latere echtgenoot, een amateurvoetballer, die ook bezeten was van sport. Yvonne: “Hij zei: *joh, Yvonne, ga d’r gewoon voor. En dat*

---

heb ik ook gedaan. Dat is ook wel een geluk geweest.” Toch deed ze er nog wel wat naast. “Ik gaf training, looptraining aan voetbalclubs. Dat heb ik eigenlijk altijd al gedaan”.

Hechte groep

Zelf trainde Van Dorp acht tot tien keer in de week. “Omdat het op de 400 meter om kracht, snelheid en uithouding gaat, ging ik ’s ochtends vaak kracht trainen en dan later in de middag tempootjes. Dus ik verdeelde dat, zeg maar, omdat ik de tijd had om dat te doen.” Het liefst deed ze die tempotrainingen echter op de trainingsavonden van haar club AV Holland-Leiden. Yvonne: “Ik trainde toen onder Roel Hendriksen. Als een van de weinige dames trainde ik met de heren. Dat was een hele hechte groep. Als er dan tempotraining was, deed ik die met ze mee. Dan had ik hazen, zeg maar, daar kon ik me aan optrekken. Want om je tempootjes steeds alleen te doen, dat is gewoon moeilijk. Ik heb het geluk gehad dat ik die heren had. Met hen deed ik gewoon ’s avonds en ook vaak in het weekend de zware tempotrainingen. Er zaten lopers tussen die net onder de 50 seconden liepen, of tussen de 50 en 53 seconden. Dus dat was super. Dan heb je gewoon meer waar je je aan kunt optrekken.”

In ’88 en ’89 was Yvonne de Dorp op de 400 m de beste van ons land, veroverde in die jaren zowel in- als outdoor de nationale titels. Daarna werd die rol overgenomen door Gretha Tromp en later door Ester Goossens, die beiden op NK’s steeds een klapje harder gingen dan Van Dorp. De Leidse moest voortaan genoegen nemen met tweede en derde plaatsen, maar had desondanks wel degelijk serieuze plannen om zich opnieuw te kwalificeren voor de Spelen van ’92. “Ik heb toen de limiet volgens mij op veertiende of zo..., ben ook geblesseerd geraakt... nou ja, ik heb hem gewoon niet gehaald. Dus ik ben blij dat ’88 gelukt is”, blikt Van Dorp terug.

Extra spanning

Problemen met het moeten pieken op de momenten dat het erop aankwam heeft ze nooit gehad. “Daar train je ook wel voor, maar daar moet je mentaal... En er komt ook geluk bij kijken, dat geef ik ook toe. Maar dat lukte mij meestal wel. Ik kon een week voor een Nederlands kampioenschap niet lekker draaien, maar op een kampioenschap was ik er meestal wel. Dat was ook al bij de jeugd zo. Dus ja, dat geluk had ik. Ik vond het juist wel iets extra’s hebben, ik bedoel extra spanning. Ik kon daar gelukkig goed mee omgaan. Ik vond dat heerlijk.”

Na 1992 gooide de Leidse het roer om. Ze was dat jaar getrouwd, gaf veel training en werkte ook nog eens in een sportzaak. Yvonne: “Dus dat was allemaal oké. Ik had dat jaar ook nog best wel veel getraind, maar ik vond het zware trainingen. Dus ik dacht: ik ga nog een jaartje verspringen, dat is eigenlijk wat gemakkelijker.” Wat daarbij hielp was, dat ze inmiddels in 1991 haar PR op dit onderdeel had weten op te krikken naar 6,15 m. “Het is nu nog steeds zo dat als je over de zes meter springt, dan hoor je bij de beste drie.” Prompt veroverde Yvonne van Dorp in 1993 de nationale indoortitel in dit metier.

Trots

Het zou haar laatste titel worden. Want toen zij een jaar later op de NK zesde werd met 5,74 m, was zij al drie maanden zwanger. Na de geboorte van de eerste van haar drie zoons in 1995 pakte zij de draad weer op, om in 1996 zowaar nog een bronzen NK-plak te veroveren ook. De 5,97 m waarmee ze dat deed, was echter zo ongeveer haar laatste wapenfeit.

Terugkijkend op haar atletiekcarrière overheerst bij Yvonne van Dorp de trots. “Ik wilde zo goed mogelijk worden. En ik heb, denk ik, alles wat erin zat wel uit mezelf gehaald. Op een gegeven moment waren de limieten natuurlijk een stukje scherper dan nu. Maar toen had je het Oostblok. Daar was gewoon niet tegenop te trainen. Ik heb me geconcentreerd op wat ik wilde bereiken en ja, dat heb ik ook bereikt. Ik heb het helemaal zelf gedaan, zonder middelen, laat ik het zo zeggen. Daar ben ik nog wel het meeste trots op.”

Wel denkt ze af en toe terug aan die keer dat zij door Chris Leeuwenburgh werd gevraagd om naar de universiteit van El Paso te komen. Yvonne: “Ze hadden daar een 400 meterloopster nodig. Maar ik had het naar m’n zin hier. Ik had een goeie trainer, werd goed begeleid, had een goeie fysio en ik woonde toen net samen. En dat..., ja dat heb ik toen niet gedaan. Achteraf denk ik wel eens: misschien had ik toch dat avontuur moeten doen. Maar ja, weet je, dat is hád.”

Leidse sporter van de eeuw

Hoe dan ook, Leiden is trots op Yvonne van Dorp. Dat liet de stad blijken toen zij begin 2000 werd uitgeroepen tot ‘Leidse sporter van de eeuw’, bevestigd met een fraaie oorkonde (zie hiernaast), die aan haar werd uitgereikt door niemand minder dan Alexander Pechthold, die daar toen wethouder was.

Na een zware tijd, die volgde op haar echtscheiding in 2010, waar zij zich doorheen heeft geslagen met de daadkracht die haar door haar sport is bijgebracht, is Van Dorp tegenwoordig dolgelukkig met haar voltijd baan van gastouder. “Dat doorzettingsvermogen heeft me toch wel gebracht waar ik nu weer zit. Ik heb het hartstikke naar m’n zin en heb een leuke baan. Het gaat gewoon goed”, eindigt Yvonne van Dorp.

Activiteitenlijst - Vrienden van de Atletiek – 2018

- 22 t/m 24 juni Trefpunt bij de NK Senioren
in Utrecht
- vrijdag 3 augustus Vrienden Golf toernooi Zaanse
Golfclub Wijdewormer
- 7 t/m 12 augustus Supportersreis EK Berlijn

Met de Vrienden naar de EK in Berlijn?

Speciale aanbiedingen:

- * Heptathlon 4 sessies in Catg. 3, Vak K: € 90
- * Weekend 3 avondsessies in Catg 3 Vak K: € 95
- * Weekend 3 avondsessies in Catg 1 Vak O: € 225

Reserveren via het Vrienden registratie systeem
op www.vriendenvandeknau.nl/Supporters

- zaterdag 1 september International Event U16 (C-
interland) Münster
- 1 en/of 2 september Vrienden Fietsdag(en)
- zaterdag 27 oktober ALV en After Party, plaats nog
niet bekend
- zondag 9 december Trefpunt bij de EK Cross in
Tilburg

JAMIN SPORTS

0800 840 1116
+44 (0)7742 897 891

facebook/jaminsports

jaminsports@outlook.com

www.jaminsports.co.uk

WORLD INDOOR ATHLETICS CHAMPIONSHIPS, BIRMINGHAM 1 - 4 MARCH 2018 - fr £60pp pn

- TRAVELODGE - £76 per room per night - 10-15 min walk to Stadium
- HAMPTON BY HILTON - £60PP per night OR £105 Single inc breakfast - HQ

GOTZIS MULTI EVENT, AUSTRIA 26 - 27 MAY 2018 - BOOKING NOW - from €385 - LIMITED TO 30PAX

- Package with door to door stadium transfers and 3 nights 4* central hotel
- Enjoy our excellent base by Lake Constance for Gondolas / afternoon trip to Lindau
- Weekend VIP tickets including food & drink
- EXTEND to MUNICH by train or across the lake to Constance

WORLD U20 CHAMPIONSHIPS, TAMPERE, FINLAND 10-15 JULY 2018 - RESERVE YOUR HOTEL TODAY

- CUMULUS 4* HAMEENPUISTO HOTEL - Closest to Tampere Stadium. Limited spaces
- 7 nights 4* Cumulus - closest to stadium - €1,386 - central - €1,293 (1 or 2 pax)
- HQ Central Hotel within walking distance to the stadium and centre of town

EUROPEAN CHAMPIONSHIPS, BERLIN, GERMANY 6-12 AUGUST 2018 - fr €220 pp

- Join our friendly group in Berlin - BEST SEATS ON FINISH LINE & BACK STRAIGHT
- HQ HOTELS 3* & 4* located near to ZOO. Super location with direct train to stadium
- Special Rates - Rooms. Tickets only to be bought from the "Vrienden van de Atletiek"
- Best located rooms, fans together, event info, on site staff, great locations
- 4 nights - €440 / 7 night - €390pp sharing - €690 single - 3 or 4* hotels. Central
- Full packages with all services also available

EUROPEAN U18, GYOR, HUNGARY 5- 8 JULY 2018

THE FRIENDLY WAY TO TRAVEL

Vrienden Jeugdfonds op de voet gevolgd

► Battle of the B's gaat internationaal...

Na vele gesprekken was op 10 mei jl. dan toch de eerste aftrap voor de nieuwe International Amsterdam Battle U18. De jarenlange Battle of the B's zou een interland gaan worden die, net als in Zoetermeer bij de Indoor, onze topjeugd een platform moest bieden om ervaring op te doen met het strijden in internationaal verband en alle zaken eromheen.

Onder auspiciën van de Vrienden van de Atletiek moesten de B-junioren bij AAC te Amsterdam met 236 deelnemers aantreden tegen Nordrhein/Westfalen en Vlaanderen. Helaas was de datum voor de Vlamingen wat ongelukkig tussen twee jeugdcompetities in gekozen. En ook de Duitsers konden geen volledige ploeg op de been brengen. Daarom werd besloten de interlandvorm te laten vallen en een heuse Battle ervan te maken. Dat deed niets af aan de uitstekende prestaties welke die dag zouden worden geleverd.

Het was even afwachten hoe het weer zou zijn, met de voorgaande dagen bijna 28 graden en de voorspellingen van een onstuimige dag. Dit kwam niet uit. Om 11:30 uur lag de baan er piekfijn bij, waren de vele vrijwilligers klaar en scheen de zon. Maar het belangrijkste waren de atleten, die gemotiveerd maar ook nerveus aan de start stonden. Met name het gebruik van een callroom en alle regels op en om het veld waren voor de Nederlanders, Duitsers en Belgen soms een nieuw element.

Natuurlijk waren er verschillende atleten die te laat in de callroom kwamen, of helemaal niet. De organisatie was hierin streng, flexibel en rechtvaardig en het was een goed leermoment.

AAC had met zijn jarenlange ervaring (C-spelen, NK's) er alles aan gedaan om een goede wedstrijd, onder leiding van wedstrijdleader Bram van der Vos, neer te zetten. Het succes, dat mag gezegd worden, werd door de atleten ook erkend. Een goede wedstrijd, chronologisch op tijd en vele tevreden gezichten. Na afloop heeft een deel van de vrijwilligers en atleten nog gezellig nagepraat tijdens de barbecue. Conclusie was dat deze Battle als interland zeker toekomst en waarde heeft.

[Zoë Sedney, fabelachtig snel op de horden.](#)

(foto's Ed Turk)

De wedstrijden begonnen met de korte hordenummers, waar direct een limiet bij de meisjes werd gelopen voor de EK U18 door Zoë

Sedney in de fabelachtige tijd van 13,55 s (limiet 13,75 s) op de 100 m horden. Helaas met te veel rugwind van 4 m per seconde. Maar het zal de komende weken zeker geen probleem zijn om die limiet alsnog te halen.

Bij de jongens op de 110 m horden zette Mark Heiden een zeer sterkte 14,10 s neer, dit keer overigens met toelaatbare rugwind.

Bij het kogelslingeren bleek Daan Schade de ijzersterke topper met 56,42 m als winnende worp en ook later in de middag zou hij nog van zich doen spreken. Ruim voor de tweede man Teun de Koning, die hier 47,36 m slingerde.

Het kogelslingeren bij de meisjes werd een overwinning voor de Duitse Alisha Dermene Tiko met 47,06 m, voor de Nederlandse Bowiens Snepvangers met 46,85 m en de Nederlandse Shanella Bleecke met 41,14 m.

Het hoogspringen jongens werd een spannende strijd en eindigde met 2,01 m voor Stan Nijhuis. Hij probeerde nog wel 2,05 m, maar dat zat er dit keer niet in. Ole Willems uit Duitsland werd tweede met 1,92 m.

De discus bij de meisjes beloofde vooraf al een spannende strijd te worden met maar liefst veertien meisjes, ingeschreven uit zowel Nederland als België en Duitsland, die aan elkaar gewaagd waren.

Goed is dan te zien dat er ondanks sportieve strijd toch collegialiteit bleef bestaan. Na vier pogingen was het uiteindelijk Janneke Pluimes die met 46,35 m de overwinning meenam, gevolgd door de Belgische Elena Defrere met 43,35 m. Janneke wist met haar prestatie ook nog eens de limiet voor de EK U18 te Hongarije te halen.

Het was prachtig om te zien hoe de meisjes al een uitstekende techniek bij het polsstokhoogspringen lieten zien. Hier stak de Belgische Elien Vekemans er met “kop en schouders ” bovenuit. Met 3,90 m ging de overwinning naar België. Maar gezegd moet worden dat de Nederlandse dames goed tegengas gaven en Thira van Diemen werd dan ook tweede met 3,50 m, gevolgd door Nanah Fung-Loy, eveneens met 3,50 m.

Het polsstokhoogspringen bij de jongens werd een zinderende finale. Met drie jongens over de 4,00 m werd uiteindelijk Owen Beuckens van AV Pec 1910 met 4,10 m de winnaar, gevolgd door de Nederlanders Neal Ott met 4,00 m en Benjamin Coolen, eveneens met 4,00 m derde, maar met meer foutsprongen.

De 400 m jongens werd een geheel Nederlands podium met Dre Pinas in 51,77 als winnaar, als tweede Daan Lunding in 53,04 en derde Jasper Oskam in 53,56.

Op de 400 m meisjes vocht Rozemarijn Snijders met een pittige tegenwind zich naar een eerste plaats in 58,92 s. Net voor Sterre de Rooij in 59,94 s.

De 2000 m steeple was een overtuigende zege voor Ziad Bouferrah in 6.29,62. Een kleine halve minuut van de limiet af, maar ruim voor Luca van Diepen in 6.42,47.

Jammer genoeg waren er op de 2000 m steeple meisjes slechts drie deelnemers. De twee Duitse deelnemers vochten voor wat ze waard waren en kwamen uiteindelijk in exact dezelfde tijd over de finish in 7.14,33. Willemijn Fluite kwam daar als derde ruim achter in 8.02,46.

Daarna waren de jongens aan de beurt voor hun 100 m. Hier zagen we een hoog niveau, met name bij de Nederlanders. Het was Keitharo Oosterwolde die met 10,92 s won, slechts 0,12 s boven de EK-limiet. Ook de 11,08 s van Isiah Emanuelson (tweede) en de 11,13 s (derde) van Nsikak Ekpo beloven veel voor de toekomst.

De 100 m bij de meisjes was weer een overwinning voor het grote talent Zoë Sedney uit Zoetermeer. Zij wist de eindsprint te halen in 12,09 s, dit keer wel met een toelaatbare rugwind.

Het kogelstoten toonde een uitzonderlijke klasse uit België en wel in de persoon van Elena Defrere. Met maar liefst 15,68 m ging zij huiswaarts. Nikki Boon uit Nederland was de enige die nog wat tegenstand kon bieden en eindigde met 14,04 m als tweede.

Het speerwerpen bij de meisjes werd een ondersje tussen Nederland en Duitsland, wat voor de Nederlandse Danara Stoppels uiteindelijk eindigde in een eerste plaats met 44,86 m, tegen 43,64 m van de Duitse Pauline Hillebrand.

De Duitser David Schepp veroverde met de speer de dagprijs bij de jongens.

De 200 m werd weer een lust voor het oog, zoals zo vaak op de sprintnummers. Het waren de Nederlanders die hier de dienst uitmaakten. Ook nu weer zagen we Keitharo Oosterwolde winnen in een zeer sterke 22,32 s, voor Isiah Emanuelson met 22,52 s en vlak daarachter Gino van Wijk met 22,57 s.

Bij het kogelstoten kwamen we Daan Schade weer tegen. Hij maakte hier zijn reputatie overtuigend waar en stootte de kogel naar 15,79 m.

De 400 m horden, voor B-junioren toch een geheel nieuw nummer na de 300 m horden, bleek voor veel strijd te zorgen. De jongens hadden zich technisch goed voorbereid en uiteindelijk finishte Robin Boersma als eerste in 56,57 s, gevolgd door Julian van Meggelen van De Spartaan en D'Sean Holeman van SPWS in tot op de duizendste exact dezelfde tijd.

De 400 m horden bij de meisjes ging naar de Nederlandse Eveline de Jong in 1.06,68. Zij versloeg daarmee nipt Sarah van Beelen, die in 1.06,72 over de streep kwam.

Het laatste nummer van de dag zou nog voor vuurwerk zorgen voor de Duitsers. Bij het speerwerpen voor de jongens wist David Schepp met 65,40 m bijna de limiet te gooien voor de EK U18. Hij bleef hiermee Jeroen Maas uit Nederland met 59,37 m ruim voor.

David wist met deze prestatie dan ook de dagprijs bij de jongens te veroveren. Hoewel de prestaties van hoog niveau waren en de keuze zeer moeilijk was. Het was Janneke Plumers met haar limiet die de dagprijs bij de meisjes ontving.

Het programma werd afgesloten met een serie 4 x 100 m voor zowel de meisjes als jongens. De jongens van Nederland wonnen in een zeer verdienstelijke 42,95 s; de meisjes van Duitsland wonnen in 48,61 s.

Zowel atleten, coaches, organisatie, Nederlanders, Belgen als Duitsers waren van mening dat het een zeer geslaagde dag was en dat we dit zeker moeten continueren. Een pluim voor de perfecte organisatie is op zijn plaats.

Jaap van Amsterdam

► Jeugdfonds Talent Award

Alweer voor de vierde keer werd tijdens de openingswedstrijd van het baanseizoen: de Ter Specke Bokaal, de Jeugdfonds Talent Award uitgereikt aan de atleet of atlete onder de 23 jaar die –in de ogen van de jury– de beste prestatie van de dag neerzette. Wie zou de opvolger worden van Menno Vloon (2015), Koen van der Wijst (2016) en Enid Duut (2017). De organisatie mocht zeker niet klagen over de deelname van jonge atleten aan deze 36^e TSB versie in Lisse. Op de diverse startlijsten stonden in totaal 186 atleten die jonger waren dan 23 en maar liefst 108 van onder de 20 jaar. Voor de echte toppers onder deze jongeren ligt dit jaar de focus op de Europese Kampioenschappen onder 18 van 5 t/m 8 juli in Győr (Hongarije), en de Wereldkampioenschappen onder 20 van 10 - 15 Juli in Tampere (Finland).

Van de atleten die dit jaar ondersteuning krijgen vanuit het Jeugdfonds konden wij Zoë Sedney, Alida van Daalen en Jessica Schilder aan het werk zien. Maar in Nederland barst het van de talenten, hetgeen wij ook al constateerden tijdens de internationale ontmoetingen met onze Ooster- en Zuiderburen dit jaar, zoals het internationale indoor evenement in Zoetermeer en de Battle in Amsterdam. Ook in Lisse werden er weer prachtige prestaties neergezet. Een paar van deze uitschieters:

- Bij het discuswerpen voor dames ging Enid Duut op de dag na haar negentiende verjaardag weer eens ruim over de 50 meter en werd tweede met een afstand van 53 meter en 2 centimeter. Even als vergelijking: in 2017 won Enid de Talent Award met een afstand van 48,49 meter. De limiet voor deelname aan de Wereldjuniorenkampioenschappen staat op 50,25 meter.

- Als er een pechprijs zou zijn, kan hij wel eens naar Dave Wesseling van Trias gaan. Hij won zijn hordenrace over juniorenhoogte (99 cm) in een mooie 13,76 sec., waarmee hij 4/100ste onder de limiet voor Tampere bleef. Het was daarom ook extra jammer dat de rugwind ontoelaatbaar was (2,7 m/s).
- De TSB in Lisse staat bekend om een aantal incurante nummers, waarop de deelnemers aan de 150 meters aan het eind van de dag spectaculair vuurwerk lieten zien. Geholpen door uitstekende weersomstandigheden en een –min of meer– stabiele rugwind van rond de 1 meter per seconde kwamen uitstekende tijden op de klokken. Zo liep de achttienjarige Isayah

Isayah Boers liep op de 150 m een nationaal juniorenrecord.

Boers van Phanos een nieuw Nederlands Junioren record. Met een tijd van 15,85 sec bleef hij 2/100ste onder de tijd van Onyema Adigida, die in 2017 ook in Lisse werd gelopen. Dat het venijn in de staart zat, dus bij de 150 meters, werd tot uiting gebracht, doordat zowel de bokaal bij de heren als bij de dames terecht kwam bij de winnaars van dit onderdeel. Hensley Paulina won in de derde tijd ooit: 15,45 sec, het Nederlands record staat op naam van Churandy Martina met 15,21 seconden. Bij de dames liep Tessa van Schagen een prachtig PR, won in een tijd van 17,10 sec en bezet hiermee de tweede plaats op de ranglijst aller tijden achter –en dat is geen verassing– Dafne Schippers met 16,93 sec.

- Van de zestienjarige Zoë Sedney was al lang bekend dat zij in staat moest zijn om de limiet op de 100 m horden voor het EJK te halen, maar het moet altijd een beetje meezitten. Bij de Battle in Amsterdam op 10 mei liep zij al ruim onder de limiet van 13,75 sec, maar haar tijd van 13,55 sec werd niet erkend, omdat de rugwind van 4,5 m/s ruim over de toelaatbare grens was. In Lisse zat het mee, met een rugwind van 1,8 m/s. werd met een tijd van 13,49 sec de limiet verpulverd en behoort Zoë in Győr zeker tot de kanshebbers.

Alida van Daalen.

-
- De Jeugdfonds Talent Award 2018 ging echter naar een talent dat een maand eerder zestien jaar was geworden en op deze 19^e mei maar liefst aan drie limieten voldeed: bij het discuswerpen landde het 1 kg zware voorwerp na 50 meter en 40 centimeter. De limiet voor het WJK onder de 20 staat op 50,25 meter en voor het EK onder de 18 op 45,90. Met de 3 kg zware kogel liep het ook lekker. Met 17 meter en 45 cm bleef Alida van Daalen, -want over haar hebben wij het hier- ruim boven de limiet voor het EJK, dat op 15,90 staat. Zowel op discus als kogel neemt Alida een hoge plaats in op de wereld-en Europese ranglijsten in haar leeftijdscategorie. Het zou wel eens een mooie zomer kunnen worden.

Het erepodium in Lisse, met links en rechts respectievelijk Tessa van Schagen en Hensley Paulina, die beiden voor de op één-na snelste 150 m ooit de Ter Specke Bokaal in ontvangst mochten nemen, met in hun midden de j(d)euugd in de persoon van Alida van Daalen met de Talent Award Bokaal.

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst, dus als wij de jeugd blijven houden, krijgen wij de toekomst. Vanuit het Jeugdfonds blijven wij doen wat met onze middelen mogelijk is.

Wim van der Krogt

Wilt u het Jeugdfonds extra ondersteunen?

Dat kan. Stort dan uw bijdrage op het rekeningnummer van het Jeugdfonds: NL69 RABO 0181 2773 60 onder vermelding: Storting Jeugdfonds.

Gezonde werknemers

Gezonde cijfers

Gezonde groei

De beste vitaliteitsprogramma's

- ◆ Preventief Medisch Onderzoek Bedrijven (Verplichting op basis van Artikel 18 van de Arbowet)
- ◆ Bedrijfsvitaliteitstrajecten
- ◆ Advies
- ◆ Informerende Presentaties

Meer informatie

Info@liefershealthmanagement.nl 0648335997 liefershealthmanagement.nl

Als iedereen regelmatig zou bewegen zouden we ons **fitter**, gezonder en mentaal beter voelen. Dat geldt zeker ook voor **65-plussers**.

Yalp en Olga Commandeur zorgen samen dat senioren op een leuke manier in beweging komen. Dit doen zij op een speciale manier. Met een beweegtoestel voor ouderen. Olga Commandeur verzorgt bij iedere Yalp locatie in Nederland **advies en ondersteuning**.

www.yalp.nl/oudereninbeweging
T. 0547 - 289 410 E. info@yalp.nl

**Ouderen
inbeweging**

samen op een Olga Commandeur Plein

Meer sporten en nieuwe mensen ontmoeten.
Samen bewegen op een Olga Commandeur Plein.

De ‘magische’ grens van 60 meter

In ons land spreken de media graag over de ‘magische’ grens van 60 meter, wanneer het discusswerpen bij de vrouwen ter sprake komt. Ook al gooit tweevoudig Olympisch kampioene Sandra Perković de discus al jaren voorbij de 70 meter en kwam de Kroatische vorige maand in Doha nog tot 71,38 m. Inmiddels noteerde de wereldranglijst eind vorige maand maar liefst 72 vrouwen met een worp voorbij de 60 meter. Gelukkig is daar voor het eerst sinds jaren ook weer eens een Nederlandse bij, Corinne Nugter, die op 17 mei in Heerhugowaard de discus op een afstand van 60,02 m neerlegde.

Ria Stalman in 1982. (bron: Wikipedia)

Ach, begrijpelijk is het natuurlijk wel. Want sinds Ria Stalman in 1984 in het Amerikaanse Walnut (zie ook het artikel over Ray van Asten elders in dit blad) de discus pas na 71,22 m deed neerploffen –een prestatie die we tegenwoordig van de Atletiekunie niet meer mogen meerekenen–, zijn we niet bepaald verwend op dit gebied. Met de 63,86 m van Jacqueline Goormachtigh in 1998 tijdens de Ter Specke Bokaal (daar won ze, precies 20 jaar geleden die bokaal mee, echt waar!) en de 63,88 m die Corrie de Bruin er kort daarna op de NK in Groningen op liet volgen, moesten we tot 2010 wachten, voordat zich weer ‘ns iemand anders voorbij de 60 meter wist te werken: Monique Jansen, met 60,29 m. Haar beste prestatie volgde een jaar later: 62,22 m, gerealiseerd op die andere vermaarde atletiekbaan in Zuid-Californië: Chula Vista. Sindsdien staan wij wat 60 meterworpen betreft weer droog en dus blijft dat voor ons nog steeds een bijna onneembare barrière.

Hoop

Er gloort echter hoop. Ten eerste is daar dus Corinne Nugter, die wij allemaal nog wel kennen van de periode 2012-2013, toen zij door ons Jeugdfonds werd gesteund. Inmiddels heeft Corinne met vijf nationale seniorentitels op rij in eigen land de status van onaantastbaar al vrijwel bereikt, maar is zich nog steeds aan het ontwikkelen. Zal zij degene zijn die de inmiddels door de Atletiekunie gestelde recordlimiet van 63,90 m weet te slechten, ter vervanging van het geschrapte record van Stalman?

Verder staat er wat jeugdig talent te trappelen, van wie Enid Duut en Jorinde van Klinken bij de U20-jeugd en Alida van Daalen, dochter van Jacqueline Goormachtigh, bij de U18-jeugd hoog genoteerd staan op de respectievelijke wereldranglijsten. Alle drie zaten ze bij de jongste editie van de Ter Specke Bokaal in het spoor van winnares Corinne Nugter, met worpen van in de 50 meter.

Corinne Nugter in actie bij de Ter Specke Bokaal in Lisse. (foto Erik van Leeuwen)

Maar er zit meer aan te komen. Op de nationale ranglijst van vorig jaar werden bij de discusvrouwen maar liefst acht van de eerste vijftien plaatsen door A- en B-junioren ingenomen. Het lijkt erop dat de hartenkreet van ons lid Monique

Jansen enkele jaren geleden, die toen in een interview stelde niet te begrijpen, waarom er zo weinig interesse was voor de werpnummers: *“Want er zijn in Nederland genoeg mensen die het wel goed zouden kunnen. Wij hebben de bouw ervoor. Lange mensen, sterke mensen, grote mensen, zware mensen, we hebben er immers genoeg van!”*, niet langer opportuun is. De tijd zal het leren.

Piet Wijker

Vegatest

Met de VEGATEST- methode kunnen uitspraken worden gedaan over zwakke organen, belasting door pesticiden of insecticiden, een gebrek aan bepaalde stoffen, aanwezige parasieten, vergiftiging met zware metalen overgevoeligheid voor bepaalde levensmiddelen en allergische reacties.

Vegacheck

Met behulp van de Vegacheck wordt van verschillende gebieden in het lichaam de reactie op prikkels gemeten. Wanneer het lichaam te sterk of te zwak op een prikkel reageert, is er sprake van een storing in het lichaam die ziekteverschijnselen oproept of kan gaan oproepen.

Quantumfysica

In 60 seconden meten welke tekorten er zijn.

072-5156782 • www.marjabak.nl
marja.bak@gmail.com

Onze jarige Vrienden

Onlangs is besloten om het jarenlange onderscheid dat in dit jarigenoverzicht werd gemaakt tussen leden en donateurs, te laten vervallen. Voortaan zal er één lijst met jarigen worden gepubliceerd, ongeacht de status van de betreffende jarigen.

(tussen haakjes de nieuwe leeftijd)

Juli 2018

2 Chris Buitelaar (74)	19 Hilda van Doorn (75)
2 Johan Knaap (69)	21 Cees Evers (82)
3 Jack Evers (77)	21 Ine Pennink-van der Linden (47)
4 Hilly de Lange-Gankema (72)	21 Ivarna Rangel (40)
5 Jan van Veen (62)	21 Hans Smeman (75)
7 Wim Zonneveld (68)	21 Remco Tournier (54)
8 Teun Aret (88)	24 Hans Keizer (78)
12 Bert de Jager (69)	25 Aart van den Berge (83)
12 Aart Veldhoen (69)	26 Frans van der Ham (64)
13 Frans Maas (54)	28 Tineke Flier-Hidding (59)
13 Josephina Roos	30 Esther Goedhart-Schot (77)
14 Fennie van Osch-Smeenge (68)	30 Hugo Pont (59)
16 Cees Koch (82)	30 Jessica Zutt (46)
17 Pedro Veldhuis (43)	31 Rob van Mechelen (72)
18 Joop van den Brink (86)	

Augustus 2018

2 Frank Jutte (71)	12 Tjerk Vellinga (80)
3 Fiona Bijl (45)	13 Piet v.d.Kruk (77)
4 Toos van Eekelen-Aarts (82)	14 Frank Hoogers (29)
4 Thom van Rooijen (79)	14 Nick Mosselman (57)
6 Karin Petersen (50)	16 Lida Lensen-Schippers (81)
8 Joost Borm (62)	18 Gerard Nijboer (63)
9 Jan Bastiaans (68)	20 Menno Lievers (59)
11 Wilma van Gool-van den Berg (71)	21 Janneke Berkhof (32)
11 Aart van Venrooij (78)	21 Piet Deelstra (78)

Augustus 2018 (vervolg)

21 Nico Ruiter (54)

24 Ben Saris (70)

24 Diny Steenhuis-Hulsker (95)

24 Ferry van der Zant (80)

26 Christina Strippoli-Gerritsen (74)

27 Anny Schmitz-Broekhoff (82)

28 Tineke Godschalk-Klufft (62)

28 Kees Koppelaar (79)

28 Mathias Vilain (73)

Bijzondere jarige

Hilly de Lange-Gankema tijdens de reünie in Elburg. (foto Ed Turk)

Reserve zijn van een Olympische estafetteploeg is zo ongeveer de ondankbaarste rol die je je als atleet kunt indenken. Niet alleen Mien Schopman-Klaver weet daar alles van, ook Hilly de Lange-Gankema kan erover meepraten. Want zij was de eerste reserve van de 4 x 100 m estafetteploeg op de Spelen van Mexico in 1968, klaar om in te vallen, zodra dat moest. Alleen liep de eerste selectie daar, zoals wij allemaal weten, als een trein, uitmondend in een nipte vierde plaats en een Nederlands record van 43,44 s, dat het 43 jaar uithield. Toch had ook Hilly Gankema in de voorbereidingen naar die Spelen in Mexico een belangrijke rol gespeeld. Enkele maanden daarvoor maakte zij wél deel uit van het estafette team dat in Londen het nationale record uit 1966 van 45,1 s op 44,5 s stelde. Dat record ging er in Mexico echter alweer aan. Bovendien had zij eerder dat jaar de nationale titel op de 80 m horden veroverd, de laatste van het rijtje op dat onderdeel, want in 1969 werd overgegaan op de 100 m horden.

Die dag in Londen was voor Hilly Gankema trouwens een uiterst productieve. Want naast dat record op de 4 x 100 m werd ook het nationale record op de 4 x 200 m verbeterd. Samen met Mieke Sterk, Corrie Bakker en Truus Hennipman liet zij 1.24,8 op de klokken zetten. Dat record op dit overigens zelden gelopen onderdeel viert binnenkort zijn vijftigste verjaardag.

Al met al voldoende aanleiding om Hilly de Lange-Gankema, binnenkort 72 en een regelmatig bezoeker van onze reünies, ditmaal de kwalificatie van bijzondere jarige mee te geven.

Piet Wijker